Vydává OÚ Studenec

Studenecký zpravodaj

3/2010

ZPRÁVY OBECNÍHO ÚŘADU

I v tomto čísle Zpravodaje mohu předat příjemné zprávy. Byli jsme úspěšní v grantových programech Libereckého kraje, kde jsme získali **34 400 Kč** na vybavení hasičské výjezdové jednotky.

Další částka se týká vybavení nové mateřské školky předškolním a školním nábytkem, šatními skříňkami, zařízením pro učitelský personál, včetně potřebného příslušenství. Zde jsme získali maximální částku, a to ve výši **200 000 Kč.**

Třetí úspěch je zaznamenán přes jilemnický svazek obcí, kde se podařilo rovněž uspět a přiznaná dotace bude rozdělena do čtyř obcí tohoto svazku včetně naší. Částka ve výši **59 346 Kč** bude použita na dokončení „veřejného místa pro odpočinek“. Zde je dobré připomenout, že se po delší době čekání podařilo na přelomu dubna a května instalovat plánovanou mapu, na které se finančně s naší obcí podílí i Svazek obcí Krkonoše.

Jiří Ulvr, starosta

V měsíci dubnu byla zrealizována v Zálesní Lhotě nová – větší autobusová čekárna na zastávce U Svatých. Její foto Vám přinášíme.

V sobotu 22. května 2010 jsme úspěšně dokončili 2. etapu našeho „informačního systému“, vyvěšením těchto tabulí v Zálesní Lhotě. Jedná se o tři místa, kde se nachází větší počet tabulí, a pět míst, na kterých je umístěna pouze jedna tabule. Celkem bylo zrealizováno 36 tabulí. Kdo si udělá procházku po těchto místech v Zálesní Lhotě, dopočítá se o jednu tabuli méně, jelikož se plánuje oprava mostku včetně nového zábradlí v dolní části obce. Po této rekonstrukci bude právě na toto zábradlí umístěna chybějící tabule „postranní ulice“.

Děkuji Vám všem, kteří jste dokázali tento záměr ocenit a těm, kteří shledají nějaké náměty, jenom připomínám, že se každý mohl vyjádřit do loňského

30. června. Do tohoto termínu jsem však žádný nápad, připomínku či námět nedostal.

Tak jako vloni, i letos děkuji především panu Miroslavu Jezdinskému za jeho pomoc a věnovaný čas. Děkuji také panu Jiřímu Adolfovi, který pomohl především s názvy daných míst.

Třetí etapa, která bude obsahovat zbylou část Studence, je naplánována na další rok. Její příprava však začne již v druhé polovině roku letošního.

Jiří Ulvr, starosta

Tímto informuji především obyvatele Zálesní Lhoty. Ti z Vás, kteří máte zájem o tento Zpravodaj a nedostane se Vám z rukou žáků ZŠ, je možné ho dostat u paní Naděždy Gottwaldové, Zálesní Lhota čp. 43, které zároveň za tuto vstřícnost a pomoc děkuji. Kromě prodejních míst ve Studenci je možno Zpravodaj dostat přímo na OÚ či lze domluvit (rovněž na tomto místě) jeho rozeslání prostřednictvím České pošty.

Prosba

V minulém čísle našeho Zpravodaje jsem Vám uvedl potvrzený termín evropské komise „zelené stuhy“, která naši obec navštíví ve dnech 9.–10. července. Zároveň jsem Vás poprosil o pomoc spočívající v úklidu prostranství před Vašimi domky a Vašich zahrádek. Tímto způsobem Vás chci požádat ještě jednou, není třeba Vám říkat co a jak, protože každý z Vás si s tím umí poradit podle svého, a potvrdilo se to i v samotné soutěži, kde toto bylo jedním z kritérií a i díky tomu jsme v loňském roce zvítězili v celorepublikovém měřítku.

Komisaři Entente Florale Europe (Evropská kvetoucí sídla) by měli do naší obce zavítat v pátek 9. července v odpoledních hodinách, kdy budou přejíždět z Havířova, který tuto soutěž vyhrál za města ČR (my za venkovská sídla). Samotné hodnocení proběhne v sobotu 10. července. Jsou vytipována místa jak ve Studenci, tak v Zálesní Lhotě, která byla i ze strany českých hodnotitelů schválena a doporučena. Odjezd je naplánován na následující den, kdy se komise přesouvá do Severního Irska. Ještě jednou Vám tedy děkuji za Vaši pomoc.

Jiří Ulvr, starosta

Poděkování

Každý rok ve třetím čísle našeho Zpravodaje děkuji všem žákům základní školy, kteří posbírali odpadky podél silnic a jsem rád, že tak mohu učinit i letos. Děkuji.

Těm samým, ale i ostatním menším i větším předškolákům i školákům přeji krásné prázdniny. Rodičům a ostatním vydařenou dovolenou a především šťastný návrat domů.

Jiří Ulvr, starosta

Další informace

Charita Studenec upozorňuje, že z důvodu plánované rekonstrukce OÚ byla místnost v této budově uzavřena. Otevření se plánuje v měsíci září na původním místě, tedy v přízemních prostorách (v té době už bývalé) mateřské školy ve Studenci, chcete-li v pečovatelském domě. Bližší informace Vám podáme na OÚ či paní Jitka Kuříková.

Naše obec společně se studeneckou Charitou zjišťovala případnou pomoc při letošních květnových povodních. Oslovená kontaktní místa o naší nabídnuté pomoci vědí, ale z pohledu zúženého potřebného sortimentu zatím naši pomoc nepotřebují. Zůstáváme i nadále v kontaktu, případné změny se dočtete ve vývěsních skříňkách.

Tímto děkuji za pomoc a spolupráci manželům Jitce a Aloisovi Kuříkovým.

Jiří Ulvr, starosta

Studenecké míle 2010

V sobotu 29. května 2010 proběhl 3. ročník soutěže historických vozidel Studenecké míle „O pohár starosty obce“. Jsem moc rád, že počasí, které nás v posledních dnech provázelo, se umoudřilo a po celý sobotní den vydrželo ke spokojenosti nás všech. Pár fotografií Vám přináším. Daleko větší počet, včetně informací z celé soutěže s uvedením vítězů jednotlivých kategorií, naleznete na: www.studeneckemile.estranky.cz, závodu se věnuje také článek na www.autokaleidoskop.cz/Historie/Studenecke-mile-aneb-vyjezd-na-Spindlerovku/.

Poděkování patří panu Jindřichu Synkovi a jeho kolektivu, všem partnerům, ale i Vám všem, kteří jste se buď jako návštěvníci, diváci, nebo samotní závodníci tohoto závodu zúčastnili.

Jiří Ulvr, starosta

3.
ROČNÍK
STUDENECKÉ MÍLE

JCB-35-78

Připomínáme placení poplatků za odpady na rok 2010

Poplatek je splatný do **30. 6. 2010** do pokladny na OÚ Studenec poštovní poukázkou nebo převodem z účtu, pokud si na obecním úřadu vyžádáte variabilní symbol. Poplatek za odpady je stejný jako v loňském roce, tedy **500 Kč na osobu**.

začátek května

polovina května

Po malé odmlce opět přinášíme fotografie nové školky

Jelikož další číslo našeho Zpravodaje bude vycházet začátkem září, nestihneme v tomto výtisku uveřejnit pozvání na „Slavnostní otevření spojené s prohlídkou“ naší nové mateřské školky. Pokud vše dobře dopadne, tak se bude jednat o stejný termín. Sledujte proto prosím informace ve vývěsních skříňkách.

Jiří Ulvr, starosta

Sdělení pro občany Zálesní Lhoty

Vzhledem ke zrušení spoje č. 8 na lince č. 670071 ***Zálesní Lhota–Jilemnice*** bude v průběhu letních prázdnin, ***1. 7. 2010 – 31. 8. 2010***, jezdit každou středu v **7.00 hodin** mikrobus ze Zálesní Lhoty do Studence na Špici k autobusovému spoji do Jilemnice, který odjíždí v 7.25 hodin ze Špice.

Zastavovat bude po autobusových zastávkách v Zálesní Lhotě.

Josef Boura, místostarosta

Volby do Poslanecké sněmovny PČR 28.–29. 5. 2010 ve Studenci a Zálesní Lhotě

	Studenec	Zálesní Lhota
Voliči v seznamu	1 083	329
Vydané obálky	794	190
Volební účast	73,31 %	57,75 %
Odevzdané obálky	794	190
Platné hlasy	783 (98,61 %)	188 (98,95 %)

Strana	**Platné hlasy**	**Studenec**		**Zálesní Lhota**	
č.	název	celkem	v %	celkem	v %
1	Občané.cz	5	0,63	0	0,00
4	Věci veřejné	91	11,62	40	21,27
5	Konzervativní strana	0	0,00	1	0,53
6	Komunistická strana Čech a Moravy	59	7,53	19	10,10
9	Česká strana sociálně demokratická	97	12,38	23	12,23
10	Národní prosperita	1	0,12	0	0,00
11	Sdružení pro rep.- Rep. strana Čsl.	0	0,00	5	2,65
13	Strana Práv Občanů Zemanovci	32	4,08	10	5,31
14	STOP	0	0,00	0	0,00
15	TOP 09	125	15,96	30	15,95

17	Křesť. demokr. unie – Čs. strana lidová	152	19,41	11	5,85
18	Volte Pravý Blok www.cibulka.net	3	0,38	2	1,06
20	Strana zelených	7	0,89	4	2,12
21	Suverenita - blok J. Bobošíkové	23	2,93	9	4,78
23	Česká pirátská strana	0	0,00	5	2,65
24	Dělnická strana sociální spravedlnosti	7	0,89	1	0,53
25	Strana svobodných občanů	4	0,51	2	1,06
26	Občanská demokratická strana	177	22,60	26	13,82

Výzva pro všechny pamětníky a vypravěče!

Všímavým obyvatelům obcí Jilemnicka určitě neuniklo, že byla zahájena terénní práce na avizované pasportizaci kulturního dědictví mikroregionu Jilemnicko. Pasportizace je souhrnným soupisem a tato konkrétní si pak klade za cíl přehledně a komplexně zaznamenat písemně i obrazově všechny drobné památky v našem regionu. Zvídavému oku zpracovatele soupisu, který v dnešních dnech brázdí naše louky a lesy, neujde žádný křížek nebo kaplička, o jejíž existenci většina z nás ani neví. Avšak aby byl soupis kompletní, je důležité věnovat každému takovému objektu spoustu času nejen v terénu, ale i v archivech místních či národních. Ne vše podstatné je bohužel zachyceno v historických pramenech. Leckdy ty nejdůležitější události a myšlenky jsou pouze v paměti několika lidí a hrozí jim zapomnění. Už jste někdy slyšeli o nějaké zajímavosti nebo události, která se přímo vztahuje k některé z místních drobných památek? Víte proč byl daný křížek vztyčen a kdo a za jakých okolností vybudoval tu nádhernou kapličku vedle vašeho domu? Podělte se o tyto historky a pověsti i s ostatními. Do konce června bude probíhat sběr informací, které budou součástí celkové pasportizace a následně proběhne výběr toho nejzajímavějšího do nově vydané publikaci „Kulturní dědictví Jilemnicka“. Pokud budete mít ty správné informace a také chuť se o ně rozdělit, zanechte krátký písemný záznam na příslušném obecním úřadě anebo využijte možnost elektronické komunikace a zašlete text přímo na níže uvedenou adresu.

Přeneste své vzpomínky i znalosti tam, kde jich je zapotřebí a kde budou užitečné z historického pohledu i po řadu dalších generací.

Za zpracovatelský tým Jilemnicka – svazku obcí srdečně děkujeme.

Ing. Radka Soukupová, e-mail: soukupovaradka@seznam.cz, tel: 605 759 389

Své příspěvky můžete také předat na OÚ Studenec nebo zaslat na e-mail: karel.vancl@seznam.cz, mob. 724 180 032.

Památky dají na seznam

Jilemnice – Větší šanci na získání dotací pro opravu drobných kulturních památek budou mít obce v jilemnickém regionu. Svazek obcí Jilemnicko zahajuje rozsáhlý průzkum kulturního dědictví ve všech 21 členských obcích, jenž poslouží jako podklad pro případné další projekty.

Cílem projektu, podpořeného z peněz Evropské unie, je vytvoření uceleného přehledu o drobných historických a sakrálních památkách, jako jsou křížky, busty nebo kapličky.

„Odborníci i laická veřejnost budou mít přehled o všech místních památkách, obce dostanou přesný postup a odborné doporučení pro jejich údržbu a ochranu pro další generace," říká manažerka svazku Radka Soukupová. Podle ní je zásadní i to, že památky budou v nějakém seznamu zaznamenány. Zvýší se tak šance obcí na získání dotací. „V současné době je obtížné získat prostředky na jejich opravy a většina dotačních titulů vyžaduje při schvalování dotací potvrzení, že objekt patří do kulturního dědictví mikroregionu. Díky tomuto pasportu bude možné bez problémů toto potvrzení vystavit i pro objekty, které nejsou a nikdy nebudou evidovány centrálně jako kulturní památka," vysvětluje manažerka svazku.

Samotný průzkum začne v následujících dnech. Práce v terénu potrvají do konce srpna. „Bude pořízena fotodokumentace každého objektu, včetně soupisu současného stavu, návrhu na postup oprav a v závěru i ocenění každého objektu tak, aby si jej obce v případě zájmu mohly zařadit do majetku nebo pojistit," doplňuje Radka Soukupová. Dokument bude mít hodnotu znaleckého posudku. Pro širší veřejnost svazek na podzim vydá barevnou publikaci, do které zájemci budou moci nahlédnout v krkonošských infocentrech, školních knihovnách nebo na úřadech.

Tomáš Plecháč (převzato z Krkonošského deníku)

Občanská poradna v Jilemnici

Občanská poradna je jednou ze tří složek Oblastní charity Jilemnice. Tato vznikla za účelem praktické služby a pomoci potřebným již v roku 1991. Zpočátku provozovala humanitární sklad ošacení, ke kterému se později přidružil i sociální šatník. V roce 2003 vzniklo mateřské centrum „Rodinka" a od roku 2005 funguje i občanská poradna.

Občanská poradna poskytuje odborné poradenství v sedmi oblastech lidského života, kterými jsou: mezilidské vztahy, psychologické poradenství, majetkoprávní

vztahy, pracovněprávní vztahy, sociálně-právní poradenství, ochrana spotřebitele a zdravotní poradenství.

V duchu si říkáte, že sice potřebujete poradit, ale nevíte, zda se můžete na občanskou poradnu obrátit? Není nic jednoduššího, než zavolat na telefonní číslo poradny: **731 979 852** nebo nás rovnou navštívit: **Společenský dům Jilm, Roztocká 500, Jilemnice.** Ještě nikdy se nestalo, abychom potenciálního klienta s jeho problémem poslali pryč nebo tento problém nějak bagatelizovali. Nabádám tímto článkem snad k nesamostatnosti člověka? Přijďte k nám, my za Vás problém vyřešíme… Naopak. Poradce občanské poradny vyslechne, dá radu, poučení, případně nabídne další spolupráci, avšak za klienta problém nikdy neřeší. V reálu to znamená, že snaha dorozumět se s úřady, jedinci, snaha pracovat sám na sobě vychází pouze z vlastního postoje a motivace člověka.

V dnešní době internetové společnosti mizí bariéry mezi institucemi a člověkem. Tento si sám může dohledat různé informace přímo z domova a v jakémkoli čase, který mu vyhovuje. Zdálo by se, že v dnešní době tedy není třeba jakési zprostředkovatelské činnosti mezi úřadem a klientem, pravdou však je, že mnohdy přesně nevíme, jakou informaci na internetu hledat, čeho vlastně chceme dosáhnout nebo jak přesně postupovat, abychom daný problém řešili co nejjednodušeji. Tento tzv. „problém s úřady“ patří do sociálního poradenství – první větve.

Druhou větev tvoří poradenství v oblasti mezilidských vztahů a psychologické poradenství. Toto poradenství funguje na úrovni primární a sekundární prevence, tzn. že při poradenství jde o jakýsi vzdělávací akt (poradenství, poučení, doporučení) jak pracovat na sobě, jak změnit své dysfunkční myšlení a vnímání, které následně ovlivňuje naše chování a mezilidské vztahy.

Protože se chceme neustále zlepšovat a tím zkvalitňovat naše služby, občanská poradna mění svoje zázemí. Sídlo občanské poradny zůstává stejné: **Společenský dům Jilm.** Změna místa kanceláře proběhne v červnu kvůli bezbariérovému přístupu klientů do **1. patra**! Návštěvní hodiny platí jako doposud: **každá středa od 14 do 16 hod.** Po telefonické dohodě lze úřední hodiny protáhnout.

A na závěr – **DÍKY za podporu** při našem působení. Finanční podpory se nám dostává díky Vám z finančních příspěvků v Tříkrálové sbírce nebo prostřednictvím sponzorských darů. Nemůžu a nechci opomenout poděkování i **za důvěru**, se kterou se na občanskou poradnu se svými problémy obracíte. Je nám ctí pomáhat a rozjasňovat Vaše tváře.

Za kolektiv poradců občanské poradny sepsala
Vierka Hlaváčová

Tisková zpráva Krkonoš – svazku měst a obcí

Cyklobusy v Krkonoších a Podkrkonoší

Krkonošemi a v Podkrkonoší začnou od soboty 29. května 2010 opět projíždět autobusy vybavené pro přepravu jízdních kol. Síť linek propojujících hory ze západu na východ a z jihu na sever.

Přípoji z Vrchlabí se dopravíte do Harrachova, Pece pod Sněžkou, do Špindlerova Mlýna a na hraniční přechod s Polskem na Špindlerovu boudu. Přímým spojením z Úpice přes Trutnov na Pomezní Boudy. Linkou ve směru Hradec Králové, Hořice, Kuks, Dvůr Králové, Vrchlabí a zpět.

Jízdní řády jsou k dispozici na autobusových zastávkách nebo v krkonošských informačních centrech. Vydáno je 50 tisíc kusů propagačních letáčků s jízdními řády a tipy na výlety, ale také upozorněním, že v případě mimořádně velkého počtu zájemců mohou být cyklobusy na trase opožděny.

Cyklobus jede v květnu a červnu vždy o víkendech. Během hlavních prázdnin denně. V září ve čtvrtek, sobotu a neděli.

Cyklobus je v provozu díky finančnímu přispění Královéhradeckého (grant) a Libereckého kraje (zařazení linky do základní dopravní obslužnosti), příspěvkům Města Trutnov, Sdružení Podzvičinsko a Svazku obcí Jestřebí hory i organizační práci a vlastním finančním prostředkům Krkonoš – svazku měst a obcí.

Bližší informace na www.krkonose.eu.

D. Palátková

Tiskové avízo Libereckého kraje

V oblasti Krkonoš se změní jízdní řády autobusových spojů

Od neděle 13. června 2010 dojde k zásadním změnám jízdních řádů autobusové dopravy ve východní části Libereckého kraje. Konkrétně jde o oblast Jablonecka, Tanvaldska, Semilska a Jilemnicka.

Termín této významné změny v jízdních řádech Libereckého kraje je shodný s termínem celostátní 2. změny jízdních řádů 2009/2010. Také v Královéhradeckém kraji bude spuštěna zásadní změna jízdních řádů v okolí Vrchlabí a Jičína. Nové

spoje na vybraných linkách tak budou platit posledních 14 dní výuky škol, což umožní žákům a studentům připravit se na zářijový „ostrý“ start.

Základním úkolem optimalizace je účelněji využít najeté kilometry. *„Chceme, aby autobusy jezdily pravidelněji, v časech a místech, kde je po nich opravdu poptávka a kde plní důležité úkoly dopravy do školy, zaměstnání, na úřady či k lékaři,“* řekl náměstek hejtmana Libereckého kraje Martin Sepp. Dodal, že kvalitní nabídka víkendových turistických spojů bude zachována.

Změny se týkají především málo využívaných spojů, které budou zrušeny. Největších úspor se dosáhne důsledným odstraněním tzv. souběhů mezi dvěma autobusovými spoji nebo mezi autobusovými a vlakovými spoji. *„Snahou bylo rozložit autobusové i vlakové spoje nově tak, aby nejezdily společně, ale nabídly častější spojení,“* řekla ředitelka KORID LK, spol. s r. o., Ing. Pavlína Velikovská. Dodala, že jízdní řády i trasy linek budou přehlednější a jednodušší.

Optimalizace se týká 39 stávajících autobusových linek, které budou nahrazeny sítí 32 nových linek. Zároveň je navržena dílčí úprava 15 přilehlých linek. Na 32 nových linkách je navrženo 870 spojů denně, z toho asi 750 v pracovní dny a 120 o víkendech a svátcích.

Přehled *některých* klíčových optimalizovaných linek

- **941 Rokytnice nad Jizerou – Jablonec nad Jizerou – Jilemnice, Hrabačov – Jilemnice/Vrchlabí:** spolu s železniční tratí 042 nabídne linka 941 téměř celodenně hodinový interval spojení Jablonec nad Jizerou – Jilemnice. Vybrané spoje linky 941 pak pojedou přímo z Rokytnice až do Vrchlabí k automobilce.
- **Linky 944, 945 a 946** zajistí základní obsluhu menších obcí v údolí Jizery přibližně v dnešním rozsahu.
- **947 Horní Mísečky – Vítkovice – Jilemnice:** linka 947 nabídne spojení Jilemnice a Horních Míseček, a to jak pravidelným cestujícím, tak turistům, kterým jsou určeny zvláště sezónní cyklobusy/skibusy vedené rovněž na této lince.
- **948 Jilemnice – Benecko:** již od prosince 2009 je Benecko obsluhováno okružní linkou, která odstranila nepříjemné otáčení autobusu v oblasti Benecka. Díky přípoji linky 949 ze zastávky „Na Křížovkách“ je zajištěno i spojení do Vrchlabí.
- **953 Tanvald – Plavy – Vysoké nad Jizerou – Jilemnice:** druhá páteřní linka oblasti Vysocka, která projede Vysokým od Tanvaldu na Jilemnici a zpět a na Vysokém se pravidelně setká se spoji linky 951 pro přestup směrem na Semily i Rokytnici nad Jizerou. Tato linka doplní interval linky 853 mezi Tanvaldem a Plavy na 20 minut a nově nabídne i celoroční víkendové spojení.
- **Linky 961 a 962** spojí Semily s Jilemnicí.

– **963 Jilemnice – Horní Branná – Vrchlabí:** Linka spojující Jilemnici s Vrchlabím přes Horní Brannou. V Jilemnici jsou zajištěny návaznosti ve směru Jablonec nad Jizerou, Benecko, Horní Mísečky, Vysoké nad Jizerou a Tanvald.

V souvislosti s optimalizací budou upraveny jednotlivé spoje, *mimo jiné* také na následujících linkách:

– 670 061 Jilemnice, nemocnice – Studenec – Bukovina u Čisté – Horka u Staré Paky – Levínská Olešnice,
– 670 065 Rokytnice nad Jizerou – Jilemnice – Dvůr Králové nad Labem – Hradec Králové,
– 670 071 Jilemnice – Studenec, Zálesní Lhota,
– 670 073 Vítkovice, Horní Mísečky – Vítkovice, Zlaté návrší,
– 690 850 Vrchlabí – Jilemnice – Jablonec nad Nisou – Liberec – Nový Bor – Ústí nad Labem.

Mgr. Jiří Langer, tiskový mluvčí Libereckého kraje

Základní škola a Mateřská škola Studenec

Od zimy k létu v MŠ Zálesní Lhota

Leden

Když konečně napadl sníh, užívali jsme si zimní radovánky. Trénovali jsme i na lyžích. Vůbec to není jednoduché. Na tom sněhu to opravdu klouže.

Únor

Hlavním tématem tohoto měsíce byl **„masopust“** a vyvrcholením maškarní **karneval**. Kdo by nás neznal, skoro by se bál mezi nás přijít. Posuďte sami.

Masky rozličné, někoho jsme ani nemohli poznat.

Březen

„Hravé odpoledne“ bylo setkání s rodiči. Vyráběli jsme „kouzelnou skleničku“, hráli hry – Na vyvolávanou, Na radost, Berušku, Na Bartoně. Rodiče si „na vlastní kůži“ vyzkoušeli hry, které jsme se naučili. Snad se všichni cítili dobře a užili si veselí.

Pak nastal čas pohádek. V Jilemnici jsme viděli muzikál pro děti „O chytré princezně“ a druhou pohádkou byla „Princezna ze mlejna“ v provedení žáků 9. třídy ZŠ ve Studenci.

Na konci tohoto měsíce nás čekalo další setkání s rodiči – **„Jarní tvoření“**. Vyráběli jsme velikonoční výzdobu. Slepičku na plotě, košíčky na vajíčka z papírových proužků, květinový závěs a vajíčko zdobené ovesnými vločkami. Každý si odnášel domů své výrobky, pocit z dobře vykonané práce a dobrou náladu.

Duben

Byl ve znamení hudby a kouzel. Děti navštívily koncert v ZUŠ v Jilemnici, viděly „Muzikantskou pohádku“ a pohádku „O Smolíčkovi“ v ZŠ v Martinicích. Došlo i na opravdové kouzlení. Čarodějnice Elvíra z Muzikantské pohádky se objevila i ve školce a připravila pro děti dopoledne plné her a kouzlení.

Květen

Nejprve jsme si připomněli písničky a básničky o domácích zvířatech při projektu v ZŠ Martinicích – „Domácí zvířata“.

18. května jsme pozvali do školky maminky a 19. května babičky. Pásmem písniček, básniček, tanečků a malým dárečkem jsme je chtěli potěšit a popřát ke „Dni matek“. Doufáme, že „udělat radost druhému“ je pro děti zážitek, který se v jejich dušičce uchytí.

Na konci května jsme se vypravili na výlet do **Bozkovských jeskyní**. Všichni byli stateční, nikdo se nebál, nožičky šlapaly po schodech i cestičkách v podzemí. Jen skřítka jsme žádného nezahlédli, asi byli dobře schovaní.

Červen

Mezinárodní den dětí jsme oslavili v Martinicích plněním nejrůznějších úkolů, při kterých jsme potrápili těla i hlavičky. Pak nás ještě čekalo překvapení na zahradě naší MŠ. Kouzelný strom, na kterém vyrostly čokoládové penízky a drobné soutěže.

A co nás ještě čeká?

Výlet na zámek **Loučeň** s prohlídkou „Labyrintária“, divadlo v SD Jilm „Tři zlaté ZUBY Děda Vševěda“ a rozloučení s předškoláky.

Všem přejeme příjemné prožití léta a stále „sluníčkovou“ náladu.

M. Felcmanová, J. Šormová, učitelky MŠ Zálesní Lhota

Den učitelů

Jako každoročně, tak se i letos v poslední březnový den konalo slavnostní setkání pedagogů a provozních zaměstnanců ve školství se zástupci samosprávy ke Dni učitelů. V rámci tohoto setkání byli oceněni Pamětními listy i pedagogové studenecké školy.

V kategorii za celoživotní přínos byly oceněny Jaroslava Šormová a PaedDr. Miloslava Jindrová.

Jaroslava Šormová absolvovala Střední všeobecně vzdělávací školu v Nové Pace a nejprve pracovala mimo oblast školství. V roce 1978 nastoupila jako učitelka Mateřské školy v Zálesní Lhotě, doplnila si pedagogické vzdělání maturitou na Střední pedagogické škole v Nové Pace v roce 1982 a od následujícího roku vykonávala funkci ředitelky až do roku 2009. Jaroslava Šormová ke své práci v jednotřídní mateřské škole přistupovala vždy velice pečlivě a zodpovědně, získávala pro školu nové učební pomůcky a hračky, dále se vzdělávala a velice úzce spolupracovala s rodiči. Ocenění je uděleno za celoživotní přínos k životnímu jubileu a odchodu do starobního důchodu.

Miloslava Jindrová absolvovala v roce 1982 Pedagogickou fakultu v Brně, obor učitelství 1. stupně se zaměřením na výtvarnou výchovu a nastoupila téhož roku

jako učitelka v Základní škole v Martinicích. Po mateřské dovolené krátkou dobu učila ve Vítkovicích a od roku 1986 působí s jednoroční přestávkou až dosud v Základní škole ve Studenci. V průběhu své pedagogické praxe si neustále doplňuje další vzdělání absolvováním kursů výtvarné výchovy a anglického jazyka, jazykové znalosti využila při pobytových zájezdech dětí do Anglie. Vedle své práce třídní učitelky vede výtvarné kroužky a kroužky anglického jazyka, podílela se na vzniku tradice školních výstav s názvem Dílny, vede i kursy dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků.

Vodní výzkumníci

V prvouce ve druhé třídě máme část nazvanou U vody a ve vodě. Představte si, my jsme tam skutečně byli. Zavedl nás tam Ing. Luboš Jiřiště – lektor ekologické výchovy ze společnosti přátel přírody – Čmelák. Usadili jsme se v novém přírodním altánku u školy a společně začali dávat dohromady slova k tématu „rybník“. Přesunuli jsme se v čase do doby Karla IV. a prožili tajuplný příběh rybníka Volešky, který jsme si také nakreslili. Záhy jsme se proměnili ve vodní breberky, které jsme ve dvojicích poskládali a předváděli jsme jejich zvuky a chování v pomyslném rybníce nad i pod hladinou. Naše zapálení a nadšení vyvrcholilo, když jsme dostali malé ruční síťky a mohli začít lovit v naší školní tůňce. Nevěříte? To byste koukali, co všechno se nám hemžilo v připravených nádobkách: pulci, jepice, potápníci, bruslařky, perloočky i malé rybičky! A to jsme ještě zkoumali svět pod hladinou pomocí zvětšovacích skel a určovali jejich druhy. Poznali jsme malé i velké obyvatele rybníků a vyzkoušeli jsme si, jak se jim tam žije.

Ani se nám nechtělo zpátky do školních lavic. Ve třídě jsme si prohlédli všechny obrázky, splnili úkoly a ozdobili vodním světem celou nástěnku.

Druhý den jsme do jezírka přesunuli ze stavby v Rokytnici nad Jizerou několik čolků horských, které jsme tak zachránili, neboť jim hrozilo zasypání jejich „domova“.

vodní výzkumníci - lovci, žáci 2. třídy

Projektový den – Zdravé zuby

Soutěž „Zdravé zuby“ přichází na naši školu již několik let. Bereme ji nejen jako připomenutí důležitosti péče o chrup a jako nedílnou součást výchovy ke zdraví, ale také je to příležitost dovědět se mnohé zajímavosti.

Do projektu se zapojily děti od první do páté třídy. Během pátečního dopoledne 23. dubna si zopakovaly správnou techniku čištění zubů, vyplnily všechny soutěžní otázky v dotazníku, poznávaly a třídily potraviny podle jejich prospěšnosti pro naše tělo.

Prvňáčci si zahráli na zubaře zvířátek, druháci pak vytvořili papírové koláže na soutěžní téma. Třeťáci si připravili chutné pohoštění a recepty pak vystavili na třídní nástěnce. Čtvrťáci nalepili shromážděné obaly od potravin na velké plakáty a na chvilku se stali básníky při tvorbě rýmova-

ného hesla. Páťáci nejen veršovali a soutěžili, ale jsou také autory originálních velkých úst, která dominují nástěnce před sborovnou.

Všichni společně strávili den naplněný množstvím netradičních činností, pobavili se a zasoutěžili si. Doufáme, že péče o zuby se stane pro každého účastníka samozřejmostí a paní zubařka bude při příští kontrole jen chválit.

Miloslava Jindrová

Recyklohraní

Recyklohraní je školní projekt, který vznikl se záměrem rozšířit ekologickou výchovu na základních i středních školách po celé ČR. Cílem programu je podpořit zpětný odběr baterií a použitých drobných elektrozařízení a prohloubit znalosti studentů v oblasti třídění a recyklace odpadů. Projekt zajišťují organizace – Asekol, Ecobat, EKO-KOM a EKOLAMP.

Každá škola získá za sběr použitých baterií a elektrozařízení body, za které si může vybrat pomůcky pro výuku nebo pro trávení volného času žáků o přestávkách nebo ve družině. Své bodové konto může škola navýšit při plnění různých úkolů – například kvízů o třídění a recyklování, nebo jiné pracnější a detektivní úkoly.

Jedny z posledních úkolů byly právě detektivní. V prvním z nich měli žáci nakreslit mapu své vesnice a do ní zakreslit všechna místa, která se týkají odpadů – kde stojí barevné kontejnery na tříděný odpad, kde si lidé mohou vyzvednout pytle na třídění, kde se platí poplatky za popelnice, kam bývají přistavěny velké kontejnery. A druhý z úkolů byl ještě těžší a pracnější – zjišťovala jsem informace, kam přesně jde odpad z naší obce, co se s ním dále stane a jak je místo jeho zpracování vzdálené. Všechny zjištěné informace se měly zanést do originálně vytvořeného obrázku.

Poslední úkol na tento školní rok spočíval ve výpočtech úspor stromů a množství oxidu uhličitého vypouštěného do ovzduší a financí, když vyměníme doma žárovky za úsporné zářivky a když je vymění všechny domácnosti v ČR.

Celou soutěž jsem připravila na nástěnku, aby si každý mohl přečíst zadání a zapojit se do ní, aby škola mohla získat další body na své konto, za které se nakoupí

vybavení právě pro žáky. Za celý druhý stupeň přišla pouze jediná žákyně – Simča Hamáčková, které tímto ještě jednou děkuji za ochotu věnovat svůj volný čas školním aktivitám navíc a nejen počítači a bezhlavému potulování se někde. Svou prací získala Simča pro školu 900 bodů ze 2204 dosud nasbíraných. Pro představu – je to třeba počet bodů, za které si může škola objednat DVD přehrávač.

Splněním posledního úkolu se škola zapojila do soutěže o nové osvětlení do třídy 6.A. Pomoci získat body můžete i vy tím, že použité baterie a drobné poškozené elektrozařízení (mobily, holicí strojky, rádia, DVD přehrávače, videokamery, fotoaparáty, meteostanice, klávesnice, myši, kalkulačky, fény, žehličky…) zanesete do školy.

Mgr. Veronika Adolfová, učitelka ZŠ

Všechno to začalo tím,že jsem uviděla nástěnku před kabinetem přírodopisu. Řekla jsem si, proč to nezkusit. Došla jsem si k paní učitelce Adolfové pro zadání a o víkendu jsem se vrhla do malování. Byli u nás taky moji mladší kamarádi, kteří se mi hodili. Rozdala jsem jim papíry a řekla, ať namalují nějaké náměty. Z nich jsem dostala inspiraci, jak mapku Studence s popelnicemi na tříděný odpad vytvořit. Nejprve jsem kreslila na obyčejný papír, což se mi vymstilo, jelikož text, který jsem napsala na zadní část obrázku se propil a vše bylo zkažené. Avšak na druhý pokus se mi to povedlo. Když jsem výsledný výtvor ukázala paní učitelce, moc se jí líbil. Oznámila mi, že jsem jediná z celé školy, kdo tento projekt vypracoval :-) Uplynula nějaká doba a opět za mnou přišla paní učitelka a poprosila mě, jestli bych nepokračovala v tomto projektu a nenakreslila bych mapku na téma: „Kam dál s opadem ze Studence“. Souhlasila jsem. Po dodání zadání jsem přišla domů a přemýšlela, jak to nakreslit, zapnula jsem si televizi a náhodou dávali Kouzelnou školku a v ní pohádku Matýsek, což je takový pejsek, který učí děti kreslit :-) V tomto díle zrovna maloval nákladní auto. Neváhala jsem a nakreslila ho s ním :-) Povedlo se mi, a tak jsem ho přenesla i se svými dalšími nápady na čtvrtku. Vznikl z toho výtvor, který mi všichni v rodině chválili. Další den jsem ho opět odevzdala paní učitelce a ona byla velmi spokojená :-)

Simona Hamáčková, žákyně 8.A třídy

Princezna ze mlejna

Snad každá škola má nějakou svoji tradici. Ta naše každým rokem promění žáky 9. třídy v amatérský divadelní spolek, jenž se na začátku druhého pololetí pustí do nastudování jedné z našich kouzelných pohádek. My, letošní deváťáci, jsme si vybrali původní filmovou pohádku od Zdeňka Trošky Princeznu ze mlejna.

Ze začátku jsme se netvářili moc nadšeně, ale nakonec, tísněni časem, jsme se do toho zakousli. Jenže naše lenost byla silnější než my. Paní učitelce už docházely nervy a dokonce se rozhodla nám, respektive naší divadelní kariéře, napsat parte. Tiskárna nás však měla ráda, protože z ní vylezla jenom část našeho úmrtního listu. Takže jsme se znovu pustili do práce. Pořád to nebylo dokonalé, ale snaha byla. Snad každý den jsme pokročili o tzv. pověstný slepičí krok a naše velká premiéra se blížila, ovšem krokem mílovým.

Nadešlo úterý – den „D“ a na některých začala být znát nervozita. Jakmile přišli první diváci, stávalo se to ještě horším. Naštěstí našimi prvními diváky byli ti nejmenší z první a druhé třídy. Najednou se v „zákulisí“ objevila naše paní učitelka, popřála nám hodně štěstí a šlo se na věc. Zazvonil zvoneček, otevřela se opona a premiéra začala.

Nakonec jsme usoudili, že to nebylo tak strašné, jak jsme čekali, a dokonce jsme se těšili na další představení. Tréma se také snižovala a naše spokojenost naopak rostla do divadelních nebeských výšin. Pohádku jsme odehráli celkem šestkrát. Svými výkony, podepřenými hlučným potleskem, jsme překvapili i sami sebe. Za všechny děkuji paní učitelce Plesníkové, která neztratila nervy a věřila, že to dokážeme.

Kristýna Ulvrová, žákyně 9. třídy

„Respektujeme se navzájem“

V rámci spolupráce ZŠ Studenec, ZŠ Libštát a ZŠ Horní Branná vzniká celá řada akcí a projektů, které jsou podporované MŠMT. Program máme připravený v rámci prevence sociálně patologických jevů na druhém stupni ZŠ. A první kolo projektů bylo odstartováno…

Respektujeme se navzájem je projekt pro žáky sedmých tříd. 10. května byl realizován v ZŠ Libštát, 12. 5. v ZŠ Studenec a 13. 5. v ZŠ Horní Branná.

Projekt Respektujeme se navzájem je tematicky zaměřený na šikanu. Naším cílem je poutavou formou o šikaně žáky nejen informovat a poučit… Účastníci by si měli během akce uvědomit především závažnost šikany. Co všechno za šikanu můžeme považovat, jaké případy se staly… Velice důležitým cílem je především přijetí vzorců chování, jak se šikanování bránit a co dělat, když se staneme jejími svědky. Ukázali jsme si, co všechno může šikana způsobit a jak nesnadno se její důsledky odstraňují. Snažili jsme se vcítit do pocitů oběti a vyslechli jsme společně i názory na agresory, včetně rozsudku u soudu pro mladistvé. S tím je spojeno široké téma věkové hranice trestní zodpovědnosti, práce probační a mediační služby…

K lepší představě nám výborně posloužil film „Mezi stěnami“, který ukazuje konkrétní případ pokročilého stupně šikanování. Společně s paní učitelkou Janou Markovou (ZŠ Libštát), které patří mé veliké díky, jsme se zamýšleli nad případem a poukazovali na jednotlivé skutečnosti. Zde v reakci na nastíněnou situaci jsme například říkali slova, která nás k případu napadala. Posuďte sami, jaký z nich máte pocit? Agresor, deprese, fyzické napadení, krádež, násilí, noční můry, oběť, obvinění neprávem, poškození majetku školy, probační a mediační služba,

přihlížející většina, psychické vydírání, sebevražda, soud, strach, šikana, ublížení na zdraví, urážky, vydírání, výhrůžky, závist, žárlivost…

K dodání „jiného pohledu“ na problematiku nám byl nápomocen zástupce Policie ČR. Podnětů k přemýšlení byla jistě celá řada a abychom si to „srovnali v hlavě“, bylo třeba se trochu zamyslet, formulovat pocity do slov, myšlenek a k tomu mám sloužil poslední blok. V něm jsme tvořili malá literární díla na téma šikana. Zde bych chtěla všechny sedmáky moc a moc pochválit. Všechny příběhy dávaly smysl, odvedli jste výbornou práci. A to nejen u psaní – po celou dobu trvání projektu jste se chovali naprosto výborně. Opravdu veliká chvála, uznání i díky…

Po odevzdání slohových prací projekt pro sedmáky „tak trochu“ skončil… „tak trochu“ ze dvou důvodů. Za prvé proto, že my si všechny práce přečteme a tři nejlepší vyhodnotíme, ta úplně nejlepší bude ohodnocena velkým dortem dle vlastního výběru. Za druhé proto, že doufám, že některé myšlenky, pocity a názory přetrvají i nadále. Moc bych si přála, aby každý mohl v kolektivu cítit důvěru a bezpečí. Důležité je jistě uvědomění si své vlastí hodnoty a ceny… to, že každý z nás je odpovědný především sám za sebe a své jednání (včetně důsledků, které naše chování přináší), Tak hodně sil a dovolte si mít se hezky…

Mgr. Zuzana Weissová

„Přátelství bez hranic“

Když má člověk skutečného přítele, má v životě mnoho. Má někoho, komu může všechno svěřit, kdo ho nesoudí, má ho skutečně rád a snaží se mu pomoci v každé situaci… Má někoho, kdo mu otevře dveře i srdce třeba o půlnoci… Má někoho, na koho se může vždy spolehnout. Má někoho, s kým se může společně smát, radovat se a užívat si života… má spřízněnou duši, má přítele.

Vztahy jsou v životě nesmírně důležité, dělají nám život krásnější, bohatší, veselejší (nebo taky naopak, ale to je trochu jiné téma). A právě toto se snažíme říkat i „našim dětem“. Společně prožité chvíle – to jsou zážitky, na které se spolu s úsměvem vzpomíná. Stává se, že některé vzpomínky jsou natolik živé, že si situaci dokážeme vybavit

téměř do detailu. Ale jsou i situace, které čas odvane, nepamatujeme si slova, která zazněla, zapomeneme na výrazy tváří,ale pamatujeme si pocit. Víme, že „to“ bylo příjemné, bylo nám hezky, dobře, krásně, vesele či náramně… Je fajn, máme-li na co vzpomínat s úsměvem.

V rámci projektu „Přátelství bez hranic“, který jsme vytvořili pro žáky šestých ročníků, jsme se soustředili především na vztahy. Myslíme si, že vztahy v kolektivu jsou pro „život ve škole“ nesmírně důležité. A tak jsme na nich pracovali. Snažili jsme se odbourat hranice našich předsudků o druhých. Měli jsme na to celý den… a tak jsme postupně zjišťovali, že lidé okolo nás, stejně jako naši spolužáci, jsou docela příjemní lidé, jen jim mnohdy musíme dát šanci… Zamýšleli jsme se nad tím, koho v životě považujeme za důležitého, kdo je často v naší blízkosti, s kým trávíme svůj čas, kdo nám pomáhá, kdo se o nás stará… Snažili jsme se vybrat „ty nejdůležitější“ lidi našeho života. A já osobně jsem moc ráda, že každý takové lidi kolem sebe má a bylo spíš složité vybrat ty „nej“. Počet, který hra udávala, byl pro všechny spíše limitující, většina měla pocit, že „dobrých lidí“ má kolem sebe víc.

Zamýšleli jsme se také nad svým postavením v rámci kolektivu, jak se kdo cítíme, co která role přináší… Chtěli bychom mít jiné postavení? Kdo se asi necítí moc příjemně? Co pro takového jedince můžou udělat ostatní? A naopak, co má dělat ten, kdo se chce cítit lépe? Může to ovlivnit? Z našich vztahů jsme v rámci hry nechali vyrůst krásný pevný strom… tak jen ať dál sílí a roste. Zajímala nás také komunikace. Co všechno znamenají slova? Jak je používáme? Dokážeme se díky nim skutečně domluvit? A co bez nich? Jde to? Bylo toho skutečně moc, co jsme si prožili „na vlastní kůži“. A najednou bylo tolik otázek zcela zbytečných, všichni

jsme si odpověď uvědomili. A i proto si myslím, že takové věci mají význam. Nečekat pouze pasivně na informace, které mnohdy „projdou kolem nás“, ale aktivně si uvědomit, co je dobře a co ne, co funguje a co je zcela zbytečné… Je moc fajn, že jsme to mohli „prožít“ a důležité věci si uvědomili každý sám za sebe. Jen tak to jsou opravdu naše myšlenky, názory a hodnoty, které přijímáme a podle kterých žijeme.

„Přátelství bez hranic“ nebylo však pouze o hranicích v nás samotných, i když ty jsou vždy ty podstatné. Hranice mohou být nejen mezi lidmi, ale i mezi státy. A my jsme moc rádi, že jsme tenhle projekt mohli realizovat „bez hranic“ nejen v našich šestých třídách, ale i v šestých třídách „za hranicemi“. Moc si vážím naší spolupráce s partnerskou obcí Zuberec na Slovensku. Význam celého projektu byl nejen společně prožitý den naplněný kolektivním duchem v šestých třídách, ale také možnost porovnání písemných výstupů v šestkách Studeneckých a šestce Zuberské. Kdyby měl někdo chuť ponořit se do tajů myšlenek žáků šestých tříd víc, celý projekt je zpracován a je k nahlédnutí ve škole. Mám-li výsledky shrnout do jediné věty, jsem moc ráda, že i tato generace považuje přátelství za hodnotu, „která má cenu“.

Důvodů proč mít přátele je celá řada a každý to může cítit trochu jinak. Všechno může být správné, důvěřujte hlavně svým pocitům. Důležité je, že je každý spokojený a že nikdo není sám.

A ani já jsem na projekt nebyla sama, DÍKY všem za pomoc i podporu…

Mgr. Zuzana Weissová, vedoucí projektu

Exkurze do ZOO v Liberci

V úterý 1. června se vydala čtvrtá a pátá třída do liberecké zoo poznávat a objevovat zákonitosti a pravidla soužití zvířat ve volné přírodě. Po nepříliš zdařilém odjezdu autobusem v osm hodin ráno nám už štěstí začalo přát. Pan řidič rozbitého autobusu, který začal stávkovat už Na Špici, nám opatřil nový dopravní prostředek a my dorazili s malým zpožděním na domluvený program Všechno souvisí se vším, kde se nás ujala milá průvodkyně. Provedla nás po hlavní trase zoologické zahrady a my si díky zajímavému vyprávění a všetečným otázkám uvědomili, jak je v přírodě všechno provázáno a opravdu nic se

neděje bezdůvodně. Na konci prohlídky čekal děti malý rozchod a kolem čtvrté odpolední jsme se opět blížili ke svým domovům bohatší o nové zážitky a vědomosti.

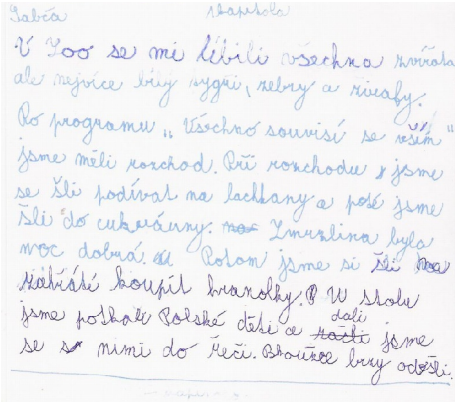
Sabča
V Zoo se mi líbili všechna zvířata ale nejvíce bílý tygři, zebry a žirafy.
Po programu „Všechno souvisí se vším" jsme měli rozchod. Při rozchodu jsme se šli podívat na lachtany a poté jsme šli do cukrárny. Zmrzlina byla moc dobrá. Potom jsme si šli koupit kvarteky. V škole jsme potkali Polské děti a dali jsme se s nimi do řeči. Pak jsme odešli.

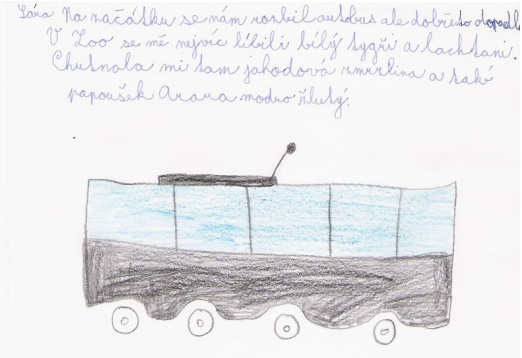
Lára Na začátku se nám rozbil autobus ale dobře to dopadl.
V Zoo se mi nejvíc líbili bílý tygři a lachtani.
Chutnala mi tam jahodová zmrzlina a taky papoušek Arara modro žlutý.

Ve středu 5. května jsme jeli na školní výlet do Prahy. Odjížděli jsme od sokolovny ráno v sedm hodin. Autobus nám zastavil na Černém Mostě u stanice metra.

Metrem jelo docela málo lidí, takže jsem si mohli pohodlně sednout. Vystoupili jsme na stanici Národní třída a vydali jsme se směrem k Národnímu divadlu. Cestou k divadlu mě fascinovalo množství obchodů. Už předem jsme se všichni rozdělili do skupinek a každá skupinka si měla připravit několik zajímavých bodů o místech, která jsme měli navštívit, a o zjištěné poznatky se podělit s ostatními. U Národního divadla nás čekal první referát, který si připravila skupinka holek.

Následovala prohlídka Národního divadla. Mohli jsme vidět, jak na jevišti připravují scénu na večerní představení. Viděli jsme i základní kameny divadla a modely této budovy. Po prohlídce divadla jsme přešli most Legií. V blízkém parku za řekou jsme rozdělali baťohy a pustili se do našich svačin. Referát o Karlově mostě pro nás měla moc hezky připravený Káťa Gulíková z další skupinky. Paní učitelka pro nás měla připravený první úkol. Měli jsme říci, co všechno jsme si zapamatovali o Národním divadle a Karlově mostě. Každá skupinka, která znala odpověď, dostala indicii, která nám měla pomoci v závěru výletu rozluštit šifru.

Kolem Zdi lásky jsme došli k Valdštejnské zahradě. Tady nás čekaly poznatky o Pražském hradě, které si připravili kluci. Dostali jsme rozchod a naše skupinka využila čas k průzkumu zahrady. V zahradě se procházeli dva pávi – jeden byl barevný a druhý bílý.

Vltavu jsme zpátky přecházeli po Karlově mostě, kde je celkem 30 soch. Bylo tam hodně turistů z ciziny. Malíři malovali portréty a karikatury. Muzikanti hráli na trumpetu a klarinet a vybírali koruny od turistů do klobouku. I bezdomovci čekali, kdo jim co dá.

Po občerstvení v McDonaldu jsme šli na Staroměstské náměstí. Procházeli jsme uličkami s obchůdky se suvenýry a jinými věcmi. Došli jsme ke Staroměstské radnici a čekali, až orloj bude odbíjet třetí hodinu a dvanáct apoštolů se nám postupně ukáže v horních okýnkách. Referát o Staroměstském náměstí měla naše skupinka. Naše cesta pokračovala na náměstí Václavské, kde byla poslední zastávka. Z dolní části náměstí jsme dohlédli až na jezdeckou sochu sv. Václava a Národní muzeum.

Na stanici Můstek jsme pak nastoupili do metra a jeli zpátky na Černý Most, kde na nás čekal autobus. V autobuse jsme do-

stali od paní učitelky poslední část úkolu a poslední indicii. Mohli jsme vyřešit šifru, která zněla: „V Praze bylo blaze“.

Cestou domů jsme si povídali zážitky. Byli jsme rádi, že se nikdo neztratil.

Štěpánka Dubská, žákyně 5. třídy

Exkurze za poznáním

Ve čtvrtek 20. května jsme se s dobrovolníky ze sedmých tříd vydali na poznávací exkurzi do Prahy. Naše expedice za poznáním začala v 6.50 na vlakovém nádraží v Martinicích. Do Prahy jsme dorazili před desátou hodinou. Už jen samotná jízda vlakem byla pro naše žáky zážitkem, hlavně rychlík s „kupéčky“.

Naším prvním cílem byla krátká procházka přes Václavské náměstí, kolem Klementina ke Karlovu mostu. Na Václavském náměstí na nás čekal další zážitek dne – reklamní akce CocaCola zdarma, takže si snad každý jednu plechovku vzal. Po nezdravém občerstvení jsme dorazili ke Staroměstské mostecké věži na Karlově mostě, ve které je zajímavá výstava o našem nejznámějším panovníkovi Karlu IV. Podle informací na výstavních panelech vyplňovali žáci své pracovní listy a po načerpání informací jsme po točitých schodech vyšli na ochoz věže, abychom se rozhlédli po stověžaté matičce Praze. Výhled na krásné město nejlépe okomentovala Aneta: „To je krása, těch věžiček. To musím všechno vyfotit.“

Nakonec nám ještě ve věži pustili film o Karlu IV., který jsme si ve sluchátkách mohli poslechnout. Naše skupina ocenila možnost přepnout si češtinu na další evropské jazyky a možnost tak vyzkoušet své znalosti angličtiny nebo němčiny.

Po prohlídce na Karlově mostě jsme hlasovali, jaké rychlé občerstvení navštívíme. Vyhrálo KFC nad McDonaldem, i když CocaCola a hranolky jsou snad v obou těchto stravovacích zařízeních stejné :-)

Po vydatném a kalorickém posilnění jsme měli na programu prohlídku Národního muzea. Nejprve žáci vyplňovali pracovní listy v expozici historie Čech, Moravy a Slovenska, kde se seznámili s kulturami, které žily na našem území kdysi dávno v historii a mohli poznat podle dochovaných nálezů i jejich zvyky a kulturu. Mě osobně zaujala třeba kultura popelnicových polí a jejich způsob pohřbívání nebo třeba vystavěný monoxyl – velká loď vyrobená z jednoho kusu kmene. Poté se všichni s chutí vrhli do sálů s výstavou Příběh planety Země, podobně jako naši osmáci v únoru, a vypadali stejně nadšeně, když zkoušeli dupat před přístrojem na měření síly zemětřesení, nebo když plnili úkoly na interaktivních obrazovkách instalovaných ve výstavních sálech. Poslední část pracovních listů byla věnována stálé expozici zvířat – savců, ryb i ptáků, a zavedla tak naše žáky k známým i neznámým a zajímavým druhům z živočišné říše.

Za pedagogický dozor – Veronika Adolfová a Michaela Kuříková Chrtková – musíme dodat, že exkurze se povedla a cíle našeho projektu byly snad naplněny. Bonbonkem nakonec byl hokejový zápas Česka s Finskem, který kluci sledovali po internetu a po telefonu on-line s panem Vítem Kuříkem, kterému děkujeme za informování o průběhu nájezdů.

Mgr. Veronika Adolfová, učitelka ZŠ

A postřehy našich sedmáků…

Vyrazili jsme brzy ráno z vlakového nádraží v Martinicích, odkud naše cesty směřovaly do Prahy. Ve vlaku nám byly rozdány pracovní listy, do kterých jsme měli za úkol z výstav získat potřebné odpovědi. Po dlouhé cestě vlakem jsme dojeli na Hlavní nádraží. Bylo tak obrovské! Naštěstí paní učitelky přesně věděly kam jít, takže jsme ani chvíli nebloudili. Když jsme se dostali z hlavní budovy nádraží, čekalo na nás moc zajímavých míst. Nejdříve jsme zamířili na Staroměstskou mosteckou věž, kde probíhala výstava o Karlu IV. Zde jsme museli vyplnit první pracovní list. Všem nám připadaly papíry složité, ale nakonec jsme přišli na systém vyplňování a všichni jsme se do toho náležitě položili. Když jsme měli papír hotový, byl nám umožněn výstup na věž, ze které byl krásný výhled na Karlův most a v dálce se objevovaly Hradčany. Poté, co jsme se všichni pokochali přenádherným výhledem, sešli jsme k pokladně, kde nám ještě pustili dokument o Karlu IV. i o věži. Více než samotný dokument nás však zajímaly krabičky s volitelností jazyka. Všichni jsme zkoušeli různé cizí jazyky a náramně se u toho bavili. Když dokument skončil, vydali jsme se na menší občerstvení, abychom nabrali síly do Národního muzea, které už nás určitě netrpělivě očekávalo!

Národní muzeum se majestátně tyčilo nad Václavským náměstím. V muzeu jsme nejdříve zabrousili na výstavu o pravěku, kde jsme ale zpočátku bědovali a chodili splašeně sem a tam a ani za nic jsme nemohli najít žádnou odpověď. Pak jsme na

systém přišli a začali pracovat na plné obrátky. Po dějepisné výstavě na nás čekala ještě výstava zeměpisná o planetě Zemi a poté poslední přírodovědná. Vypracované listy jsme odevzdali a mohli si prohlédnout ostatní exponáty v libovolném pořadí. Velice zajímavá byla vycpaná zvířata v životní velikosti nebo kostra obrovského plejtváka, která zabírala jeden celý sál. Myslím, že na výstavě o planetě Zemi nás všechny zaujala sopka, která byla průchozí a uvnitř probíhala simulace zemětřesení. V sopce jsme byl každý alespoň 3×. V tomto sále jsme si také mohli zahrát počítačové hry zaměřené na skládání planet podle správného pořadí apod. Muzeum jsme opouštěli plni zážitků a nových poznatků. Poté jsme vyrazili opět na vlakové nádraží. Z Prahy jsme odjížděli nadšení. Pomyslnou třešničkou na dortu byl postup českých hokejistů, který jsme více než prožívali pomocí mobilních telefonů a zpráv od rodičů. Myslím, že nemluvím jen za sebe, když řeknu, že exkurse byla velmi povedená a chtěli bychom ji v blízké době zopakovat.

S pozdravem žáci 7. ročníku

Soutěž mladých zdravotníků

Dne 6. května družstva 8.A, 8.B a 7.A vyrazila s paní učitelkou Brožovou na zdravovědu neboli soutěž mladých zdravotníků do Jablonce nad Nisou. Průběh soutěžního klání nám přiblížily Simona Hamáčková a Aneta Pekárková:

Vše začínalo sychravým ránem, takže nálada nebyla zrovna dobrá. Když jsme byli na místě, začalo velmi pršet. Proto jsem se chopili lavičky a odnesli jsme si ji pod přístřešek. Paní učitelka, která šla zkontrolovat prezentaci a získat informace o průběhu závodů, za chvilku dorazila s plnou krabicí housek, jež jsme si měli rozdělit. Asi za půl hodiny byl nástup, seřadili jsem se do řady a poslouchali paní vedoucí, která nás seznámila s pokyny. Ano, já, Markéta Jiřičková, Nikola Maternová, Míša Hamplová a Jitka Bajerová jsme připraveny k plnění úkolů. Druhé družstvo osmáků složené z dívek – Janči Šimáčkové, Lenky Vydrové, Lucky Pacholíkové a chlapců – Sebastiána Hájka a Honzy Kuříka, vyrazilo jako první. My vyrážíme k prvnímu úkolu, a to jsou nosítka, dále pak následují teoretické otázky, dopravní otázky, popáleniny, bodnutí hmyzem, otevřená zlomenina bérce, zavřená zlomenina, resuscitace „Anduly“, poranění hlavy, poraněné oko, rozpoznávání rostlin… A nakonec jdeme už velmi mokré od deště na poslední stanoviště, kde obvazujeme zlomenou klíční kost. Odevzdáme lísteček s body, jenž jsme dostali na startu, a jdeme si dát šálek teplého čaje. On byl však studený :-) Vrátíme se tedy pod přístřešek a dáme si něco k jídlu, co nám doma mamky s sebou připravily. Konzultujeme a přicházíme na nějaké chyby, přesto nás to neodradí, a věříme, že se nám to příště určitě povede lépe. Nás ale hřeje u srdce skutečnost, že jsme vcelku

připraveni zakročit v daných situacích přímo v praxi a jsme rádi, že nás paní učitelka na takovou potřebnou soutěž přihlásila, tím jí chceme poděkovat za přípravu.

Simona Hamáčková, žákyně 8.A

Když jsme dorazily, nebylo zrovna pěkné počasí, pršelo a byla zima, přesto se soutěž konala venku a simulanti úrazů společně s námi soutěžícími měli bojové podmínky. Dlouhé bylo čekání, než jsme mohly vyrazit do akce, ale stálo to za to. Naše družstvo sedmaček – Denča Kadavá, Áňa Pekárková, Elča Zvelebilová, Vlaďka Holečková a Verča Mašková mělo jako první úkol ošetření zraněného oka a bodnutí včely. Vše jsme vykonaly správně, a proto jsme odešly s radostí na další stanoviště. Byla to „poznávačka“ květin, byly tam moc milé paní, které nám nabídly přijet do Kruhu podívat se na česnek medvědí a další květiny a byliny. My jsme ze slušnosti řekly „ano“, ale dodnes tam žádná nebyla. Poté jsme šly ukázat, jak umíme tzv. „housku“ a Vlaďka ji udělala na výbornou s pochvalou. Také jsme dělaly testy z „dopravky“, což také ve škole procvičujeme – teoreticky i prakticky. Ale co nás nejvíce překvapilo, byla otevřená zlomenina a popáleniny. Postupovaly jsme správně, ovšem posuzovatelé na kontrole sami bez papíru nedovedli reagovat na naše odpovědi a posuzovali je za špatné, no hrůza?! Vlaďka, jakožto dobrá bojovnice, která se ničeho nevzdá, se tam s nimi začala dohadovat a nakonec některé odpovědi uznali za správné. To bylo jediné stanoviště, kde jsme získaly hodně trestných bodů. I když jsme nedopadly zrovna excelentně, nejsme smutné. Moc se nám to líbilo. Není přece důležité vyhrát, ale zúčastnit se a tato soutěž se nám do života určitě hodit bude, protože nikdo nikdy neví, co se může stát. Děkujeme paní učitelce Brožové, že nám věnovala dostatek času a příští rok si zamlouváme. „Jedeme zas!“

Aneta Pekárková, žákyně 7.A

Den Integrovaného záchranného systému v Jilemnici

Dne 21. května 2010 se třídy 6.A, 6.B a 8.B zúčastnily akce Den integrovaného záchranného systému, která se konala v Jilemnici na hřišti u nemocnice.

Hasičský záchranný sbor představil:
- ukázku historické a současné techniky (ruční historické stříkačky, moderní cisternová auta, výškovou techniku, rychlý zásahový automobil, člun, speciální ochranné obleky)
- likvidaci následků dopravní nehody
- ukázku práce lezeckého družstva

Zdravotnická záchranná služba představila:
- ukázku sanitního vozu a jeho vybavení
- prezentaci poskytování první pomoci
- praktickou ukázku zásahu záchranářů při nehodě
- po celou dobu trvání akce jsme si mohli vyzkoušet poskytnutí první pomoci a oživovací pokusy na cvičných figurínách

Policie ČR představila:
- ukázku techniky (motorky, terénní auto, sněžný skútr, střelné zbraně)
- ukázku výcviku a poslušnosti policejních psů
- výkonnost a výstroj pořádkové jednotky
- ukázku kriminalistických metod
- ukázku zadržení pachatele
- prezentaci dopravní policie (radar, tester alkoholu s možností jeho vyzkoušení návštěvníky)
- paintballovou střelnici
- prezentaci cizinecké policie

Horská služba Krkonoše:
- prezentaci činnosti Horské služby
- ukázku techniky

Děti si vše pečlivě prohlédly, mnohé si vyzkoušely a získaly spoustu propagačního materiálu. Všem se tato akce líbila.

A jak akce zapůsobila na žáky?

Dne 21. 5. 2010 jsme se v Jilemnici zúčastnili akce, kterou pořádal IZS Jilemnice a Semily. Na ní nám policie a hasiči připravili zábavný, ale i naučný program. Dozvěděli jsme se spousty zajímavých věcí a hlavně jsme si je mohli vyzkoušet na vlastní kůži.

Nás, jako třídu 8.B s paní učitelkou Brožovou, zaručeně nejvíce zajímala policejní výstroj a výzbroj. Měli jednotlivá stanoviště v podobě stánků zabezpečená proti dešti. V jednom stánku jsme si mohli obohatit své znalosti o zbraních a jejich využití v praxi. Byl nám názorně ukázán zásah hasičů a policistů, kteří simulovali dopadení vykradače aut, a psi v akci speciálně vycvičené na takovéto zásahy. Prohlédnout jsme si mohli techniku horských záchranářů a potápěčskou výstroj. Dále tam přistála nečekaně záchranářská helikoptéra, která převážela pacienta do nemocnice. Sanita i auto doktora bylo připraveno k nahlédnutí i s praktickou částí a jejím náležitým vybavením k poskytnutí lékařské pomoci. Mohli jsme si zkusit resuscitaci na „Andule“, změřili tlak a další důležité životní funkce. Všude stála hasičská i policejní auta, některá z nich jsme ani nestihli „prozkoumat“, jak byl program napěchovaný ukázkami.

Pro všechny z nás bylo dopoledne velmi příjemné a myslím, že mluvím za všechny, když řeknu, že se jim ta akce povedla i přes nepřízeň počasí.

Daniel Hák, žák 8.B

Huráááá do Evropy

S takovýmto výkřikem mohla vyrazit skupina dětí z Jilemnicka v pondělí 17. 5. směr holandské městečko Borger. V brzkých ranních hodinách však panovala ospalá nálada a během dne se postupně měnila v lehké napětí. Cesta probíhala pokojně a my dorazili po dvanácti hodinách jízdy do Borgeru.

Před školou už postávaly skupinky dětí, které očekávaly náš příjezd. Přivítání proběhlo hladce, protože všichni se už znali z předchozí návštěvy v Čechách. Pondělní podvečer jsme strávili v rodinách.

V úterý dopoledne byl připraven program v místní škole, děti smažily lívance, malovaly portréty a za pomoci místních školáků skládaly test z vědomostí o Nizozemí. Odpoledne se všichni vypravili na kolech do továrny na porcelán, kde byli zasvěceni do tajů výroby proslulého modrého porcelánu.

Středa přinesla bojovnou náladu, protože se zápolilo ve sportovních disciplínách (skok do dálky, sprint, hod oštěpem, vis na ručníku, automobilový závod, přetahování lanem, volejbal, fotbal, házená). Českým dětem nechybělo nasazení a nakonec si odvezly putovní pohár pro vítěze zpátky do Čech.

Následující den jsme se vypravili trajektem na ostrov, kde jsme po přistání byli vybaveni bicykly a vyrazili jsme na pláž, kde otužilí jedinci naskákali do moře a méně otužilí sbírali mušle a užívali si krásného počasí.

V pátek jsme nahlédli do vzdálené historie oblasti Drenthe v místním muzeu. Odpoledne si pro děti připravily program jejich hostitelské rodiny.

Při loučení ukápla nejedna slza… a my odjížděli domů plni dojmů a zážitků. Po celý pobyt byly prověřovány nejen naše jazykové znalosti, ale také schopnost přizpůsobit se jiné kultuře, jiným zvykům. Ne u všech probíhaly tyto podněty hladce, ale všeobecně panovala velice dobrá nálada a každý si jistě našel přínosné poznání, že stačí jenom trochu chtít…

Velký dík patří všem, kteří tuto akci podporují a umožňují dětem nahlédnout za hranice školního světa.

Mgr. Jitka Pěničková, vyučující AJ

Vzpomínka z kroniky mého otce

V 1. čísle letošního Zpravodaje jsem uvedl článek o historii sv. Prokopa na Horce. V rodinné kronice je zaznamenána událost, kterou zažil můj otec a která má spojitost s touto kapličkou. Otec kronikář ji popisuje následovně:

Psal se rok 1894, mně tehdy bylo 9 let. Ministroval jsem panu vikáři Kuhnovi, kterému jsem chodíval do Zálesní Lhoty pro kolky a poštovní ceniny. Ve Studenci ještě pošta nebyla. Někdy jsem se zastavil ve lhotecké faře ve funkci kurýra. Po většině jsem chodil odpoledne, ale v případě nutnosti i v době vyučovací. Cesta vedla od kostela přímo na Horku a vedle kapličky (sloupu) sv. Prokopa dále do Lhoty. V létě za pěkného počasí to byla krásná procházka i s výhledem na Krkonoše. Hůře však bývalo v podzimním zhoršeném počasí a ještě hůře v zimě, kdy se už pro množství sněhu nedalo vůbec jít a chodilo se kolem po silnici. Lyže ještě tenkráte nebyly.

Tehdy, bylo to na začátku zimy, sníh už sice napadl, ale ještě ne tolik, že by se nedalo jít. Říkal jsem si: „To ještě zvládnu, než jít dlouhou cestu po silnici.“ Počasí bylo celkem dobré, jen nějaké mraky se stahovaly nad Strážníkem. Sněhu bylo tak trošku nad kotníky, ale přesto jsem pociťoval únavu při stoupání do kopce. Horší však bylo, když jsem dosáhl vrcholu Horky, obloha se zatáhla a začalo hustě sněžit. Vše kolem zasněžené, žádný orientační bod a já měl oči zalepené sněhem. Ztrácel jsem správný směr cesty, začal jsem bloudit. Pojal mne strach, že zmrznu a domů se nevrátím. Tu najednou v té bílé tmě se objevuje kousek přede mnou něco velmi vysokého, tmavého a s nedůvěrou, zda to není něco nadpřirozeného, se přibližuji. Byl to sloup sv. Prokopa. Alespoň mi teď bylo známo, kde jsem. Bál jsem se vydat na cestu zpět, anebo pokračovat dále, abych znovu nebloudil, neb moje stopy byly hned zafoukané. Poklekl jsem a začal prosit sv. Prokopa a anděla strážného o pomoc. Jaké bylo moje veliké překvapení, když jsem se otočil a za mnou ve sněhu čerstvé, nezaváté dětské stopy. Domníval jsem se, že to byly děti z nedaleké chalupy, které při mém modlení prošly kolem, aniž bych je zpozoroval. Vydal jsem se tedy po nich, že mne dovedou do chalupy, kde se zahřeji, a pomohou mi s návratem. Stopy však vedly směrem ke Lhotě, což jsem zpozoroval, protože ustala vánice a já stál na pokraji kopce a dole už byla dobře vidět vesnice. Zde také končily ty záhadné orientační stopy. Co to bylo, zůstalo mi po celý život záhadou. Přelud, či ochrana anděla strážného, kterého každý člověk, aniž by o tom věděl, má. Došel jsem tehdy už šťastně k Šormom do krámu pro kolky a na faru. Tam se divili, že jsem v mých devíti letech v tom počasí přes Horku došel. Kuchařka mně dala horký čaj a něco dobrého k tomu a já se tak posilnil na zpáteční cestu. Už nechumelilo,

a tak až na Horku jsem šel po vlastních stopách. Zajímavé však je, že jak přestával padat sníh, po Horce moje šlépěje byly ještě částečně znatelné, ale po těch dětských ani památky. Tentokráte jsem se na cestě zdržel déle než jindy, začalo se už pomalu šeřit. Tatínek z obavy o mne šel mi naproti. Potkali jsme se v poloviční cestě na Horku.

Aby nebylo záhadám konec, tento příběh má ještě pokračování po 24 letech, kdy byl otec jako voják v 1. světové válce. V kronice je o tom následující záznam:

V roce 1915 jsem i já jako nevoják narukoval k 11. jičínskému pluku, který byl přesunut do Šoproně v Uhrách. Zde jsem prodělával vojenský výcvik a na sv. Josefa 1916 odjel na ruskou frontu. Moje zařazení bylo u „feldbáhny“, polní dráhy pro dopravu materiálu. Tato služba trvala 2 roky, až z jara v roce 1918 jsme se vrátil zpět do Uher k plukovní hudbě ve městě Tata Továroše. Naše hudba byla ubytována za městem v domech od cihelny. Ve světnici nás bylo celkem pět: já, šikovatel Novák, šikovatel Hykysa, křidlovák Pochop a trumpetista Matouš.

Večer se vzpomínalo na domov a vyprávěly se různé historky. Já si psal deníček o tom, co se událo. I já jednou večer vyprávěl, co jsem jako chlapec zažil u sv. Prokopa na Horce. Všichni pozorně poslouchali, jenom šikovatel Hykysa se tomu smál a měl nevkusné poznámky. Mým vyprávěním jsem se zdržel, můj deníček zůstal otevřený na stole s tím, že ráno dopíši, co jsem večer nestihl. Pamatuji se, že právě byl měsíc v úplňku a jeho světlo probleskovalo oknem po kavalcích. Při pěkných vzpomínkách na domov jsem brzy usnul. Ve spánku mne provázel hezký sen. Zdálo se mi, že sedím na mezi u sv. Prokopa a hledím na krásnou krajinu kolem. Ráno mi říká křidlovák Pochop, co

že jsem to v noci dělal, že nemohl večer nějak usnout a pod dojmem mého vyprávění o tom přemýšlel. Prý asi za půl hodiny, co jsme ulehli, jsem vstal a šel ke stolku a něco jsem tam psal anebo kreslil. Nechal mne v klidu a snažil se usnout. Což se mu nepodařilo, a tak za určitou dobu se mne zeptal, co tam dělám, jak mohu téměř potmě něco psát. Dle jeho vyprávění položil jsem tužku na stůl a šel spát. Já ovšem o ničem nevěděl. Jaké bylo naše překvapení, když v sešitě na stole byl nakreslen sloup se sv. Prokopem na Horce a i věrně zachycena krajina kolem. Vše jsem konal v podvědomí jako medium. V mé mysli zůstalo ve spaní podvečerní vyprávění, proto i ten zvláštní sen.

Při cestě na snídani jsme si s kamarádem Pochopem o tom povídali, za námi šel vojín, který nás poslouchal. V kuchyni přišel ke mně a říkal, že nás poslouchal a že by se rád dozvěděl více o této zajímavé události. Když vyslechl celý příběh, co mne ve vzpomínkách váže k tomu místu u sv. Prokopa, chtěl, abych mu ten noční náčrt ukázal. Stalo se tak a on se nabídl, že mi tuto událost z mládí, dle mého nočního obrázku, namaluje, že se jmenuje Ždárský a je akademický malíř, který se podílel na umělecké výzdobě poutního místa Vambeřice. A že ho něco nutí, aby tato zvláštní příhoda zůstala na věčnou paměť i na obraze. Nebude chtít odměnu, jenom zaplatím režijní náklady: barvy a rám s plátnem. Tak se také stalo. Za dva týdny přinesl obraz velikosti 50 × 60 cm. Namalovaný dle mého náčrtu a domalován o zážitek, který jsem mu vyprávěl. Dle pravdy by tam měla být znázorněna silná sněhová vánice, která by zakrývala pohled na krajinu i samotný sloup. Proto od toho upustil. Tento obraz připomínající mi domov visel nad mým kavalcem. Přišel však rozkaz přesunout se do Budapešti k potlačení povstání. Ten obraz bych těžko mohl vést s sebou. Byla to opět zvláštní náhoda, že kapelník Tichý z Bukoviny jel na dovolenou a tento památný obraz mně vzal domů.

Začátkem roku 1910 jsem koupil na Horce malou chaloupku. Před rokem se stala moji manželkou dcera z vedlejší samoty Anežka Plecháčová. Později, kdy nám přibylo i další pole, které zasahovalo až ke jmenovanému sloupu sv. Prokopa, měl jsem k tomuto místu ještě hlubší vztah. Po válce sloup větrem spadl a rozbil se. Z vděčnosti, že mne v dětských letech na tomto místě zachránil sv. Prokop od zmrznutí a že jsem se zdráv vrátil z války, postavil jsem novou kapličku.

Až potud zkrácený záznam ze zápisu v kronice. Jak jsem uvedl v minulém článku, otec se opravdu o tuto kapličku celý život staral. Je pozoruhodné, že tehdy v noci nakreslil ten náčrt úplně přesně i s tím, že byl sloup hranatý a ne oblý, jak jsem ho mylně uvedl ve Zpravodaji. Fotografii tohoto památného obrazu přikládám.

Oldřich Kuřík z Horky

Mladí hasiči ze Studence

O pohár velitele SDH Čistá 2010

V sobotu **1. 5. 2010** se konal v **Čisté u Horek** IX. ročník soutěže „O Pohár velitele SDH“ v požárním útoku. Do této soutěže se přihlásilo 37 družstev (23 mladších a 14 starších) a mezi mini dvě soutěžní družstva mladých hasičů ze Studence. Naše družstva skončila na 14. a 23. místě.

Za hasičárnou ve Studenci jsme se sešli ve 12.00. Než jsme ale odjeli, čekala nás ještě jedna činnost – postavit nový stan (přístřešek), který hasiči koupili. Vše se podařilo a za hasičárnou na malou chvíli stál přístřešek proti dešti krásné červené barvy. Po jeho složení a naložení do auta jsme se vydali do Čisté u Horek. Řidiče nám dělal Jiří Vancl. Po příjezdu jsme se utábořili – postavili stan a rozložili stůl a lavice. Po 13. hodině následoval nástup družstev a začalo se soutěžit.

Za ***Studenec A*** (mladší kategorie) běželi: **koš – Matěj Kolář, Lukáš Link, hadice C spojila Petra Bachtíková, rozdělovač – Renata Trejbalová, Valerie Jiroutová, pravý proud Barbora Vanclová a levý proud Eliška Hamáčková**. Požární útok se jim povedl v čase 38,84 a obsadili 14. místo (1. místo Jinolice A s časem 19,56).

Za ***Studenec B*** (mladší kategorie) běželi: **koš – Filip Ulman, Matěj Kolář, hadici C spojil Josef Vancl, rozdělovač – Adéla Nosková, Valerie Jiroutová, pravý proud Daniel Mečíř a levý proud Radim Link.** Naši nejmladší obsadili krásné poslední místo. Jejich útok provázel malý zádrhel, kdy se Radimkovi rozdělaly při běhu málo spojené hadice. Naštěstí vše zachránila Valinka, která nastalou závadu odstranila. Za to si zaslouží naši velkou pochvalu a od diváků se jí dostavil veliký potlesk. Voda tedy tekla a vzápětí se objevila i červená světýlka na terčích, která signalizují splnění úkolu. Naši

nejmenší skončili na 23. místě s časem 97,41. Palce jim držely a fandily **Barbora Pušová a Nikolka Hamáčková.**

Chceme ale poděkovat všem mladým hasičům ze Studence, kteří zkoušeli požární útok před soutěží pouze 2×, neboť nám nepřálo počasí a nemoci. Nakonec vše ale dobře dopadlo. A jejich odměnou byla svačina – párek z místní udírny, diplom a taška sladkostí. I když předpověď počasí hlásala, že bude celý den pršet, počasí se vydařilo, a tak jsme všichni čekali na vyhlášení výsledků. Během dlouhé chvíle jsme hráli fotbal a jiné hry. Domů jsme se vrátili po 18. hodině.

Podkrkonošský pohár mládeže

V sobotu **15. 5. 2010** se konalo první kolo **Podkrkonošského poháru mládeže v Nedaříži** (druhé kolo bude 11. 9. 2010). Soutěžilo se v požárním útoku s překážkami CTIF (pouze starší), ve štafetě dvojic a štafetě 4 × 60 m. Soutěže se účastnilo 7 družstev starších a 9 družstev mladších (kam patřilo i jedno družstvo ze Studence).

Na místo jsme dorazili asi v půl 9. Došli jsme si pro přihlášku a zapsali tyto děti: **Lukášek a Radim Linkovi, Bára a Josef Vanclovi, Matýsek Kolář, Valinka Jiroutová, Nikolka Hamáčková, Ondra Dědeček, Filip Ulman a Barunka Pušová**. Po odevzdání jsme si šli prohlédnout trať a Valinka si musela vyzkoušet zapojovat hadice na štafetu 4 × 60.

Počasí se trochu umoudřilo, takže nám nepršelo, ale byla hrozná zima. Pořadatelé odnesli kladinu, aby se děti nesmekly. Sotva jsme to obhlédli, už byl nástup. Na jednotlivé disciplíny se chodilo „jak kdo přijde“, takže jsme nikam nespěchali a nejdřív šli na párek v rohlíku. Na štafetě dvojic se jim nějak popletly strany u hadice (dostali trestné body) a 4 × 60 jim zkazil malý nedočkavý přešlap. Jinak si vedli skvěle a **obsadili krásné 8. místo**.

Protože už nám byla dost zima a měli jsme v plánu ještě pokračovat za hasičárnou, vyrazili jsme směr Studenec. Zůstal tam jen Luboš Link, kterého jsme dodali jako rozhodčího, a proto tam musel být až do konce. V hasičárně jsme dětem uvařili polévku a ohřáli rizoto od Evy Linkové. Po jídle si děti chvíli malovaly a ohřívaly se, mezitím nám Jirka Vancl a Pepa Vancl připravili stroj, náčiní a natáhli vodu. Pak jsme do 15 hodin trénovali útok a štafetu dvojic. Dočkali jsme se i Luboše, který nám vyzvedl cenu a diplom. Sladkosti zmizely hned. Snad rodičům ukážou alespoň tu krásnou propisku s kyselým sprejem.

Vedoucí mladých hasičů: Eva Linková, Mirka Vanclová a Veronika Vanclová

T. J. Sokol Studenec

Ohlédnutí za Studeneckým putováním

Studenecké putování má za sebou již dvanácté pokračování, účastníci byli pozváni 1. května na seznámení se živnostmi ve Studenci v roce 1947.

Trasa pochodu byla asi 2 km a vedla od sokolovny přes Patero kolem baťovny a Makovičkovy garáže na Bahno. Zde jsme minuli bývalou Mádlovu stodolu a přišli ke Šorfovým. U Zajícova pekařství jsme opustili hlavní silnici směrem k Lípě

svobody u Bukovských. Dále se pokračovalo po spodní místní cestě (přesnější název je spojován s provozem kravských potahů a následným znečištěním) k restauraci U Erbenů. Putování bylo ukončeno vzpomínkou na některé významné studenecké osobnosti na místním hřbitově. Starší čtenáři popisu cesty jistě porozumí a mladší ať si nechají poradit.

Účastníci před Restaurací U Erbenů

Putování se zúčastnilo 27 zájemců. Pamětníci rádi vzpomínali na osobní zkušenosti, které byly ve znamení chvály tehdejších živnostníků a řemeslníků.

Jaroslav Hák

U velblouda bylo hezky

Pod Strážníkem u lyžařského velblouda se na státní svátek 8. května sešli příznivci zdravého pohybu na 29. ročníku Běhu vítězství . Závod v přespolním běhu, který pořádá T. J. Sokol spolu se ŠSK ZŠ Studenec, je spíše než urputným

Děvčata předškolní běžela 100 m

závoděním příležitostí ke sváteční vycházce do jarní přírody. Této nabídky letos využilo 74 dětí, které si zaběhaly, ochutnaly závodnický čaj, dostaly drobné ceny a ti nejrychlejší i čokoládové medaile a diplomy. Na závod přijely děti i z okolních obcí,

studeneckých startovalo jen 34. Rodiče – umožněte svým dětem prožít pěkný den a zapište si: 30. ročník Běhu vítězství se koná 8. května 2011.

Pro úplnost: závodilo se v 16 kategoriích, z místních dětí vyhráli Lucie Pekárková, Ondřej Berger a Lukáš Vondra.

Jaroslav Hák

T. J. Sokol Studenec pořádá

ve dnech **16. 8. – 18. 8. 2010** pro děti 6–12 let

Sokolský prázdninový tábor

Přihlášky: závazné přihlášky a případné informace poskytne Dana Synková, Studenec 367, tel.: 481 595 252
uzávěrka přihlášek **25. 6. 2010**

Cena: **400 Kč**
zahrnuje stravování, pitný režim, cestovné na výlet

Stravování: pondělí, středa – oběd, svačina
úterý – balíček na výlet

Program: v době od 8.00 do 16.00 – sportovní, výtvarné, turistické aktivity, poznávání přírody
sraz v pondělí v 8 h. před sokolovnou

Tábor se bude konat při minimálním počtu 10 přihlášených dětí. Kapacita přihlášených dětí omezena, rozhoduje datum podání závazné přihlášky.

Sokol Zálesní Lhota

Z historie: V roce 1935 v červnu se konalo největší okresní sportovní cvičení, které se odehrávalo na louce mezi Palivodovými a panem Plívou. Tehdy bylo krasné počasí a tímto se cvičení vydařilo. Tato slavnost byla ukončena taneční zábavou, kde hrály dvě kapely. Sportovní slavnost trvala dva dny. Na dobrovolném vstupném se vybralo 18 482 Kč.

Sokol uspořádal sběr šrotu, který byl úspěšný, dále pořádal pálení čarodějnic s lampionovým průvodem po hřišti. Děti se potěšily touto akcí i počasí po několika letech se vydařilo. V červenci máme od fotbalu volno, ale začátkem srpna navštívíme kamarády z Břilice u Třeboně, i Vy můžete jet s námi. Také každý čtvrtek od 17.00 se scházíme na volejbale ve sportovním areálu, každou středu a

neděli je aerobic v bývalé škole od 18.30 s cvičitelkou Markétou Kadavou. Přijďte se všichni uvolnit a zacvičit si jako za mlada. Sportu zdar

J. Palivoda

Sportovní klub Studenec

Fotbal

Fotbalová sezóna 2009/2010 se chýlí ke svému konci a v letošním roce vyvrcholí Mistrovstvím světa v Jihoafrické republice. Konec sezóny bude především vysvobozením pro studenecká mužstva dospělých, která se ocitla ve zřetelné hráčské krizi. Vedoucí obou mužstev s velkými obtížemi sestavovali alespoň základní jedenáctku, do sestavy se vrátili veteráni (P. Bartoň, Čech, Klazar, D. Plecháč, L. Plecháč, Šembera, Vydra), hráči, kteří řadu let nehráli (D. Albrecht, Tvrdý), dorostenci, kteří často odehráli i tři zápasy za víkend (D. Bartoň, Čech, Hampl, Havlíček, Kopáček, Kupkár, J. Stránský, T. Stránský, Vérteši) a v závěru sezóny

vypomohl i ve Studenci zaregistrovaný reprezentant ve skoku na lyžích Roman Koudelka.

Při výčtu výše jmenovaných hráčů se nabízí otázka, kam se poděli původní hráči áčka a béčka, kteří před zahájením sezóny slíbili, že celou sezónu odehrají. Menší část byla vyřazena ze zdravotních či disciplinárních důvodů, ale většina prostě odložila fotbal na poslední kolej. Bez odpovědnosti vůči klubu a spoluhráčům se hrát fotbal nedá ani v okresním měřítku. Vedení oddílu kopané SK Studenec proto připravuje určitá opatření, aby se tato krize stala minulostí již od podzimní nové sezóny.

Změny zasáhnou i studeneckou mládežnickou kopanou, neboť patříme k oddílům s největším počtem mládežnických družstev a do týmu dospělých přechází velice málo vlastních odchovanců (z trojnásobných okresních přeborníků v kategorii přípravky, žáků a dorostu z ročníku 1988 podzim odehrál naplno vlastně jediný hráč).

Mladší přípravka

Zatím nejlepších výsledků dosahuje mladší přípravka pod vedením Martina Hrubého, Honzy Paučka a Vaška Vancla. Velice početný kádr je trenéry veden i k zodpovědnému vztahu ke svému týmu a klubu, což možná právě těm starším nejvíc chybí. Ze všech studeneckých mužstev také dosahuje nejlepších výsledků a již několik kol před koncem soutěže si zajistil titul okresního přeborníka.

Vedení mužstva pro své svěřence připravilo i víkendové soustředění a do celého dění zapojuje i rodiče a prarodiče. Nádhernou atmosféru měly oslavy zisku okresního přeborníka, každý hráč včetně trenérů obdržel triko s nápisem „Mistři“ a poté se všichni pustili do fotbalového dortu.

Stružinec	5:1	Semily	2:1	Bozkov	13:0
Martinice	7:3	Libštát	2:3	Vysoké	13:1

Mladší žáci

Tým mladších žáků (systém 7+1) vede rovněž Václav Vancl a v soutěži je zapojeno pouze 5 mužstev a celá soutěž trpí řadou nesehraných zápasů. Navíc většina mladších žáků

pomáhá svým starším spoluhráčům mezi staršími žáky. Několik kol před koncem sezóny mají zajištěnu minimální bronzovou příčku.

Rovensko	2:2	Nová Ves	3:0	Sedmihorky	3:2
Sedmihorky	4:2	Rovensko	0:3	Mírová	14:0
Mírová	7:1				

Starší žáci

Starší žáci bojují rovněž o třetí příčku v okresním přeboru pod vedením Ríši Noska a Radka Mejvalda. Mužstvo postihla některá zranění, disciplinární trest Michala Noska, a tak často museli nastupovat mladší žáci, kteří se stali platnými oporami mužstva.

Poniklá	2:3	Roztoky	4:0	Rokytnice	1:3
Vysoké	7:0	Víchová	11:0	Jablonec	3:5

Dorost

Dorost byl v oblastní soutěži po podzimu na 3. místě, ale jaro se mu tolik nevydařilo, neboť někteří hráči nastupovali mezi dospělými, přišla i zranění a řada osobních důvodů, takže vedoucím Vladovi Letkovskému a Tondovi Pacholíkovi se sešlo často pouze 12 hráčů.

Mírová	0:1	Jilemnice	0:1	Horní Branná	0:6
Rychnov	2:2	Víchová	3:3	Vratislavice	3:2
Lučany	2:2	Mšeno B	0:3	Jablonec	3:4

Béčko

Vedoucímu béčka Petru Bartoňovi pomáhal na jaře Martin Kuřík a oba měli velmi těžkou situaci, neboť jedenáctka se dávala jen těžko dohromady. Přesto však béčko všechny zápasy odehrálo a vyválčilo ze tří nejstarších mužstev na jaře nejvíce bodů.

Bozkov B	2:2	Rovensko B	2:1	Horka	3:1
Benecko	4:2	Mírová B	0:3	Tatobity	1:2
Vysoké B	1:2	Malá Skála B	2:2	Víchová B	4:1
Košťálov C	2:4	Poniklá	1:5		

Áčko

Po opadnutí zájmu některých hráčů nejen o tréninky, ale i zápasy samotné bylo rozhodnuto, že áčko dohraje letošní ročník s vlastními hráči bez jakýchkoliv hráčů na hostování. Petr Vancl a Pavel Bartoň byli každý víkend postaveni před obtížný úkol dát dohromady jedenáctku hráčů a při souběhu všech tří mužstev se někdy jednalo o zázrak. Přitom na počátku jara byl herní projev mužstva i v provizorní sestavě na dobré úrovni a v některých zápasech zabránila lepším výsledkům letitá

nemoc, která spočívá v proměňování vyložených šancí. V závěrech zápasů měl navrch vždy soupeř, neboť absence zimní přípravy se musela někde projevit.

Horní Branná	2:6	Jenišovice	0:2	Držkov	1:3
Doubí	2:4	Mšeno B	0:6	Rokytnice	1:2
Malá Skála	0:1	Maršovice	2:6	Zásada	1:1
Víchová	0:1				

Podrobná bilance celé uplynulé sezóny včetně tabulek, střelců branek a dalších aktivit oddílu kopané bude zveřejněna v příštím čísle Studeneckého zpravodaje.

Orientační běh

Jarní část sezóny patří v orientačním běhu k těm nejnáročnějším. Pro závodníky SK Studenec je o to náročnější, že závodí na čtyřech frontách, držitelé mistrovských licencí, držitelé B licencí, závodníci Východočeského poháru a ti nejmenší v Podkrkonošské lize žáků.

Dalším mistrovským závodem bylo Mistrovství České republiky, které se konalo ve Zlíně v areálu Baťových závodů, a sochy obou nejvýznamnějších osobností tohoto rodu na vlastní závody dohlížely. Právo startu si jako přebornice Východočeské oblasti vybojovala Lucka Pacholíková a mezi českou dorosteneckou elitou skončila na 25. místě. Mezi dorostenci jsme měli početnější zastoupení, nejlépe si vedl Adam Chloupek (6. místo), dále startovali Marek Uvizl (22. místo), Michal Kučera (23. místo) a Štěpán Kučera (chyběla mu jedna kontrola). Zastoupení jsme měli i v juniorech, kde se Honza Exner (27. místo) a Tomáš Klouček (29. místo) umístili v závěru třetí desítky. Dalšími mistrovskými závody byl Český pohár štafet, který je kvalifikací na podzimní Mistrovství ČR štafet, kam se kvalifikuje prvních 30 štafet. Po čtyřech závodech máme v první třicítce dvě dorostenecké štafety (10. a 28. místo) a doufáme, že na mistrovství proklouzne i třetí štafeta, štafeta dospělých zatím nebodovala.

Po šesti závodech A žebříčku je na tom nejlépe Adam Chloupek (13. místo), ostatní držitelé A licence jsou ve druhé desítce (Marek Uvizl 21. místo, Štěpán Kučera 22. místo, Tomáš Klouček 23. místo, Honza Exner 28. místo).

Další závodníci v dorosteneckých kategoriích o A licenci bojují v žebříčku B a zatím se jim daří velice slušně a vybojovali i několik umístění na stupních vítězů.

Doublem překvapil především Tomáš Kučera na B žebříčku v Hrachovišti u Hradce Králové, další prvenství přidali Michal Kučera, Kuba Janata. Po 4 závodech jsou na áčkových pozicích Tomáš Kučera (2. místo), Michal Kučera (2. místo) a Kuba Janata (3. místo), těsně pod áčkovou hranicí Lucka Pacholíková (7. místo). Na A licenci má jistě i Káťa Ducháčková, které ale chybí plný počet závodů.

Ve Východočeském poháru žákovských družstev je studenecké áčko zatím na 6. místě ve zcela vyrovnaném poli nejlepších družstev (chybí nám jeden mladší žák), béčko je zatím na 18. místě (družstvo tvoří pouze dívky). Mezi jednotlivci jsme dosáhli řadu výborných výsledků a umístění na stupních vítězů. Statečně bojují v nové kategorii D12 Natálie Jezdinská a Markéta Urbanová, kterým se daří především na mapově náročných závodech. Mezi nejmenšími zaslouží pochvalu tradiční „návštěvnice“ stupňů vítězů Terezka Chrástová. V dorosteneckých kategoriích se na stupních vítězů pravidelně objevuje bratrské trio Kučerových, Lucka Pacholíková, Kuba Janata a Jirka Charvát.

Nejmenší závodníci se společně se svými staršími „kolegy“ zúčastňují Podkrkonošské ligy žáků (seriál šesti orientačních běhu a dvou krosů). Po pěti závodech si v D10 vede nejlépe Terezka Chrástová (5. místo), v H10 Jan Kadlec (5. místo), v D12 Markéta Urbanová (3. místo), v H12 Aleš Kalenský (12. místo), v D14 Kája Tauchmanová (5. místo) a v H14 Zdeněk Klíma (2. místo). V kategorii P4 „okupují“ první dvě místa Tomáš a Štěpán Kučerovi, v nejnáročnější kategorii P6 si nejlépe vede Michal Kučera (2. místo). Škoda, že ne všichni závodníci pochopili význam krosu pro orientační běh (současná vedoucí závodnice Českého poháru dospělých Kamila Gregorová je stříbrná medailistka z MČR v krosu, naše nejlepší dorostenka Tereza Novotná je několikanásobná mistryně ČR na různých tratích v lehké atletice).

Poslední květnový víkend pořádal SK Studenec 9. závod Východočeského poháru, který byl zároveň oblastním mistrovstvím na klasické trati. Závodům

předcházelo dlouhé jednání s mysliveckým sdružením o povolení závodu a již byla připravena i náhradní varianta v okolí Vidochova. Nakonec byl závod v omezeném prostoru na Svaté Kateřině u Chotěvic povolen a nás těší, že většina z více než 700 závodníků byla s průběhem závodu spokojena. Studenecký oddíl získal i dva přebornické tituly, Terezka Chrástová v D10N a Lucka Pacholíková v D16.

Školní sportovní klub

Atletický trojboj v Jilemnici 28. 5. 2010 – okrskové kolo

V pátek dopoledne za hezkého počasí závodilo 35 dětí ze studenecké školy na jilemnickém hřišti. Děti závodily v běhu na 50 m, skoku do dálky s rozběhem a v hodu kriketovým míčkem. Po celkovém sečtení bodů měla naše výprava velkou radost, protože 13 žáků naší školy postoupilo do okresního kola, které se bude konat v Turnově. Z Jilemnice jsme si odvezli hodně diplomů, čokolád, hezkých sportovních zážitků a pěkných umístění.

Do okresního kola postupují:

1. třída	
Zahradníková Linda	2. místo
Kadavá Natálie	3. místo
Polák David	2. místo
2. třída	
Kejmarová Jana	1. místo
Bergerová Magdaléna	2. místo
Vanclová Barbora	4. místo
Jezdinský Petr	3. místo
3. třída	
Trejbalová Renáta	2. místo
Pekárek Patrik	2. místo
Šimůnek Jan	3. místo
5. třída	
Urbanová Markéta	3. místo
Jezdinská Natálie	4. místo
Korotvička Václav	3. místo

Kinderiáda Česká Lípa

25. 5. 2010 se osm žáků ze 2.–5. třídy naší školy vydalo na atletické závody Kinderiáda do České Lípy. Každá třída soutěžila v jiných disciplínách. Nejlépe se umístil Petr Jezdinský ze 2. třídy, který výbornými výkony v běhu na 60 metrů a ve skoku do dálky z místa vybojoval dvě první místa. Na stupně vítězů vystoupila také Renata Trejbalová ze třetí třídy, která obsadila třetí místo v běhu na 60 metrů. A také všichni ostatní závodníci si zaslouží pochvalu za bojovnost a snahu. Děti přijely bohatší o závodnické zkušenosti, přivezly si plno sladkostí a drobných cen. Setkaly se s bývalým výborným desetibojařem Tomášem Dvořákem, který jim předával ceny. Celý den se vyvedl a přálo nám i počasí. Ani jednou nepršelo a to je na letošní jaro skoro zázrak. Už se těšíme se na příští ročník Kinderiády.

Mgr. Ivana Kučerová, učitelka ZŠ Studenec

McDonald cup

Naši kluci společně se žáky **3.A** bojovali v **regionálním kole turnaje** McDonald Cup. Soutěž se hraje v kategoriích 2.–3. třída a 4.–5. třída ZŠ. Jelikož ze druhého ročníku nikdo fotbal aktivně nehraje (?), museli mužstvo doplnit žáci **1.A**, tedy naše přípravka. V deštivém počasí, bez jakéhokoliv vybudovaného zázemí pořadateli se hrálo na umělce v Jilemnici. (Po obsazení skladu jsme mohli být alespoň chvilku mimo liják…)

Přihlášena byla 4 družstva a hrálo se systémem každý s každým 1 × 14 minut. V prvním zápase jsme porazili Jilemnici B 3:0. Ve druhém zápase jsme chytrou hrou zezadu porazili favorizovanou Jilemnici A 2:0 a posledním zápasem s Martinicemi 2:0 jsme dosáhli na vítězství v celém turnaji. Nutno pochválit Davida Poláka za bezchybný výkon v brance, kdy udržel vždy čisté konto.

Po postupu z minulého oblastního kola v Jilemnici jsme odjeli autobusem do Železného Brodu na **okresní finále McDonald Cupu 2010** školních sportovních klubů.

Hrálo se na velmi příjemném povrchu umělé trávy hřiště v Železném Brodě. V sestavě školního týmu byli zastoupeni naši hráči týmu mladší přípravky SK Studenec (David, Luky, Láďa, Aleš, Tomáš, Matyáš, Pája, Pepíno) doplněné o žáky 3. třídy (Honza Šimůnek, Ondra Tušiak, Patrik Pekárek, Dominik Pekárek). Ve čtyřčlenné skupině jsme měli za soupeře Turnov, Jilemnici, Košťálov. Nutno podotknout, že náš tým byl věkově nejmladším na celém turnaji, vždyť jde o kategorii „A“, tedy 2.–3.třída ZŠ.

V prvním zápase jsme narazili na velmi silné mužstvo Turnova. Velmi zodpovědnou hrou ze zadních řad a přeléváním hry jsme nakonec vstřelili vítězný

gól (Honza) a vyhráli 1:0. Soupeř byl velmi fotbalový a jak na konci celého turnaje podotkl elegantní pán z realizačního týmu Turnova, nejlepší vždy nevyhraje! (Musel jsem se v duchu smát…)

Ve druhém zápase jsme hráli s mužstvem Jilemnice. Po našich třech rychlých gólech (Honza – čistý hattrick) dostali větší prostor mladší hráči a opory Pája, Honza, Maty a Ondra ve druhém poločase odpočívaly. Tomáš pak přidal ještě jeden gól a zvítězili jsme 4:0. Pája si v zápase nepříjemně vymkl koleno a měl jsem o něj strach, ale zranění se umoudřilo, a tak byl připraven k rozhodujícímu utkání s Košťálovem. Nevím, nevím, nevím, ale pokud hráč vstřelí čistý hattrick, bylo by dobré, Honzíku, vysypat kasičku a bouchnout Rychlé špunty!

V posledním zápase s Košťálovem nám stačila remíza a jeli bychom na krajské finále do Liberce. Kdyby… Zápas se hrál ve vysokém tempu a hra se přelévala ze strany na stranu. Opět jsme hráli kvalitní fotbal od brankáře a dobře organizovanou obranu po útočníky, kteří spolu velice dobře kombinovali (fakt dobře). Největší šanci měl Matyáš, ale jeho střelu brankář jen vyrazil před sebe, kde poté Pája mířil dorážkou z těžké pozice metr vedle. Dostávali jsme se do zakončení, ale žádná další střela neměla gólové parametry. Soupeř rovněž kvalitně útočil a vytvářel si šance, ty ale bezpečně naše obrana s vynikajícím Davidem v bráně likvidovala k zoufalství hráčů Košťálova. A teď malé sportovní neštěstí… 1 minuta do konce zápasu, střela hráče Košťálova, odraz od tyče do hřiště, uchopení letícího balonu naším hráčem do rukou jako při vybíjené, penalta! Můj infarkt, tlak 195/140… Rozhodčí nařídil pokutový kop, hráč Košťálova přestřeluje branku a já výbuch radosti! Předčasně… Rozhodčí nechává zahrávat pokutový kop znovu, prý nedal pokyn píšťalkou… Po poradě s ostatními organizátory, z jaké se vlastně kope vzdálenosti, druhý pokus a nechytatelný gól. Já osobně jsem píšťalku neslyšel, ale není důvod nevěřit Tomášovi a dalším hráčům, že již první penaltu pískal. Rozehrávka a konec zápasu.

Do školy ve Studenci jsme přivezli krásný pohár za vynikající 2. místo a kluci si hrdě dali po utření všech slz v kabině po zápase medaili na krk. Nehráli ten nejhezčí fotbal, ale dali do každého zápasu celé své srdce a bojovnost, aby dobře reprezentovali svou školu a obec Studenec. Rodiče by měli být v tomto případě na své syny opravdu hrdí a dál je podporovat ve sportovní činnosti, které jim místní kluby a oddíly nabízejí. To, že někdo porazí zlobra na počítačové hře, se nikdo nedoví, s nikým nesdílí radost i smutek, do života to nic kladného nepřinese, protože jedině sport učí nás „člověky“ kamarádství a pokoře.

Orel – volejbal

Minižákyně

Naše volejbalistky mají za sebou další sezónu, v níž startoval rekordní počet našich týmů – 5. Největší radost nám udělaly na jaře minižákyně, které vybojovaly ve svých skupinách (A-tým ve skupině o 7.–11. místo, B-tým o 12.–15. místo) v krajském přeboru druhé místo. V konečném pořadí to pak znamenalo ve velmi silné konkurenci volejbalových superklubů krásné 8. a 13. místo.

Krajský přebor minižákyň – konečná tabulka 2009/2010

1. VKM Rychnov n. K.
2. TJ Slavia Hradec Králové
3. TJ Jilemnice „A“
4. Rubena Náchod „A“
5. TJ Jilemnice „B“
6. VK Hronov
7. Baník Rtyně „B“
8. **Orel ŠSK Studenec „A“**
9. TJ Červený Kostelec
10. Baník Vamberk „B“
11. Baník Vamberk „A“
12. Rubena Náchod „B“
13. **Orel ŠSK Studenec „B“**
14. Sokol Týniště n. O.
15. Baník Rtyně „A“

Sestava A týmu:
Jezdinská Natálie, Jirásková Denisa, Nedomlelová Nikola, Urbanová Markéta

Sestava B týmu:
Bartoňová Simona, Jiroutová Jana, Kadlecová Lída, Nosková Lucie

Ženy

Za ženský B-tým nastupují v jarní části již tradičně zejména dorostenky, neboť hráčky, které hrají přes zimu za áčko ve vyšší soutěži, už v B-třídě nemohou na jaře

startovat. Před posledním kolem jsou ženy předposlední, přesto v posledním kole žije ještě šance poskočit o 2 příčky výše.

Krajský přebor 2. třídy – ženy – před posledním kolem

1. Baník Žacléř	24	22	2	66:10	46
2. TJ Jičín	24	17	7	56:29	41
3. TJ Lánov	22	14	8	48:32	36
4. Sokol Dřevěnice	24	8	16	33:53	32
5. Harant Pecka	22	9	13	33:47	31
6. Orel Studenec „B“	**22**	**8**	**14**	**28:47**	**30**
7. Jiskra Hořice	22	2	20	17:63	24

Již nyní srdečně zveme na tradiční

Turnaj smíšených družstev

který se koná v sobotu 28. 8. 2010 od 8.00

Mýty o diabetu – pokračování

Mýtus 4: Diabetik je chudák, téměř invalida!

Uvažovat takto je velká chyba. Pacient s diabetem má šanci žít zcela plnohodnotným životem jako lidé z jeho okolí. Pokud poctivě dodržuje určitá pravidla a řídí se pokyny lékařů, není prakticky omezen v žádné činnosti.

Problémem jsou chronické komplikace diabetu, které jsou důsledkem mnohaleté špatné kompenzace diabetu.

Mýtus 5: Cukrovka 2. typu je cukrovka stařecká.

Dříve byla skutečně cukrovka 2. typu diagnostikována u pacientů v pokročilejším věku. Vzhledem k současnému trendu životního stylu, kdy část populace ovládl svět televize, počítačů a hamburgerů, můžeme pozorovat prudký nárůst dětí a mladých lidí s nadváhou. Onemocnění cukrovkou 2. typu se posouvá stále do nižších věkových kategorií.

zdroj: www.diadesatero.cz

Recept nejen pro diabetiky:

Marinované hovězí hranolky

250 g hovězí roštěné, 3 lžičky oleje, mletý pepř, chilli, rozmarýn, 2 lžíce brandy, 2 lžičky hladké mouky, 2 lžíce strouhaného sýra, sůl, mletá sladká paprika

Postup přípravy: Roštěnou odblaníme, nakrájíme přes vlákna na plátky, jemně naklepeme a nakrájíme na hranolky. V misce promícháme brandy, lžičku oleje, pepř, chilli a rozmarýn, přidáme maso, opět promícháme a necháme přes noc marinovat. Během marinování několikrát promícháme. Před podáváním maso necháme dobře odkapat, osušíme je na ubrousku, promícháme se směsí mouky, sýra a mleté papriky, vložíme na pánev s rozehřátým olejem nebo tukem, za stálého míchání opékáme asi 10 minut a přitom je obracíme. Pak je přeložíme na talíře a osolíme, na pánev přidáme odkapanou marinádu, prohřejeme, nalijeme na maso a podáváme.
Čas přípravy: 35 minut

zdroj: www.recepty.eu

Studenecký zpravodaj 3/2010

Vydává Obecní úřad Studenec

Internetová adresa: http://sz.studenec.cz/

Titulní foto: Studenecký tým na turnaji McDonald cup

Uzávěrka dalšího čísla: **31. července 2010**.

Příspěvky lze zasílat na e-mail obec@studenec.cz.

Tisk FITOS spol. s. r. o. Stará Paka

Kanceláře jsou umístěny v objektu ČSTV (bývalý okres) - 1.patro vpravo . Je to objekt 500 m od náměstí - naproti parkovišti u prodejny NORMA, který je cca 60 m před železn. přejezdem na průtahu Jilemnicí směrem na Hrabačov.

Budova kanceláří je rohovým objektem na levé straně (v přízemí je prodejna Elektro) v křižovatce u Normy a vchod do budovy je v kulatém rohu objektu.

Těšíme se na Vaši návštěvu v našich nových prostorách.

Jsme připraveni vyhovět Vašim přáním a požadavkům

a

Těšíme se na Vaši návštěvu !

GEOP

sdružení podnikatelů

GEODETICKÉ PRÁCE

Valdštejnská 41 , 514 01 JILEMNICE

tel: 481545670 e-mail : info@geop.cz

letní osvěžení **růžovým** vínem

Ondřej Kuřík
ovoce zelenina **vína**

v Nové Pace

ovoce zelenina vína OK, Harantova 274, 509 01 Nová Paka, mob.: 777 608 841, www.okurik.cz